

ДІЛО

DIŁO

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

ВИДАННЯ: А. Б.

Редакція й Адміністрація:
Львів, РИНОН Ч. 10. П. ПОВ.
Телефон Редакції 248-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504 000
"Банку Чеських Лезов
Прага "Діло".
Рукописи не забираємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . . . 5.00 зол
чвертьрічно 15.00 "
піврічно 30.00 "
річно 60.00 "
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 НОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СЕТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ "ДІЛА" В ОБЕМІ 10-15 АРКУШІВ ДРУГУ

Футра Брати Рот і Сп. Львів тепер ЛЕГІОНІВ Ч. 11. І. п. (над крамницею "Саламандра")

Невдатний замах праського централізму.

НІМЕЦЬКИЙ ОФІШОЗ ПРО МОТИВИ ІМЕНУВАННЯ ГЕНЕРАЛА ПРХАЛІ.

"Фельдшер Беобахтер" помістив передову статтю в "Карпатська Україна і Прага", в якій стверджує, що не іменування ота-ни нову фазу в розвитку Карпатської України; вона проба, щоб зломити конституційний за-кон Карпатської України, поважно посилює на-мислу свідомість українського населення.

Не є це випадок, що іменування ген. Прхалі пришло саме в часі, коли приналежність Карпатської України до федерації перестала бу-ти сумнівною, коли її кордони усталізувалися, коли диверсанти припинилися, на пограниччі палився далі і тому з великим огірченням при-ймає Хусті цю нову пробу, ширити розлад у Карпатській Україні.

На котра іменування ген. Прхалі подала Пра-га, що у польському консулаті в Севлюші ви-дана книга. Та справжня причина глибша: ген. Прхала приїхав до Хусту, щоб дбати, щоб у Карпатській Україні не закоринилася українська національна ідея.

Якщо цей замах на карпатоукраїнську конституцію був пошастив, була б це велика пе-ремога праського централізму — не лише над у-країнцями. З хвилиною, коли Карпатська Укра-їна була б стала знов чеською колонією, Сло-ваки були б попали у кліщі чеського центра-лізму, що був би заатакував її від Карпатської України та від Моравії. Це був би повний три-умф праського централізму взагалі.

Але Прага прогнала, бо не доішла спра-ва, що його дасть все українство. Реакція у-країнського громадянства була могутня: по всіх українських місцевостях удалено стихійні протести маніфестації, тут і там дійшло до пожеж чеських сутинок. Чехи пригадали со-бою централістичного гнету, чеська військова влада припинила продажу бензину та перервала транспортний рух, що відбувався військовими само-катами. Чеська поштова адміністрація утрудни-ла карпатоукраїнському урядові зв'язок зі за-кордонням, ізолюючи його.

Таку концентрічному натискові міг про-вести лише такий самий відпір. Прага на-

рушила конституцію, намагаючися трактувати Карпатську Україну як колонію, тому й карпа-тоукраїнський уряд не почувався до львівно-сти супроти Праги. Коли Прага почала конфіс-кувати комунікати карпатоукраїнського уряду, він найшов інший шлях, щоб налагодити зв'язок зі закордонном.

Прем'єр о. д-р Волошин не погодився на співпрацю з ген. Прхалею та відкинув усяку дискусію на ту тему.

На тлі цього конфлікту між Хустом і Пра-гою великого значіння набирають недавні ви-бори до союму Карпатської України. Після них побачимо, які висновки пороблять карпатські українці у своїй першій законодавчій палаті.

Інтервенція мадярського посла у справі виборів у Карпатській Україні?

До Праги приїхав мадярський посол гр. де Веттштайн, що виїхав з Праги у грудні.

ПАТ повідомляє, покликаючися на "до-бре поінформовані джерела", що негайно після приїзду пос. де Веттштайн інтерв'ював у міні-

стерстві закорд. справ проти того, що уряд Кар-патської України не допустив до виборів ма-дярської листи, що є на його думку незгідне з 5. параграфом віденського арбітражу.

Виборчі перегони.

Як подає орган УНО, підчас виборів до карпатоукраїнського союму громада, що від-дасть 98% голосів на листу УНО, матиме право вивісити білий прапор. У день виборів відбу-дуться перегони між селами: котре перше ви-вісить білий прапор.

ІНСТРУКЦІЯ ГОЛОВНОЇ КОМАНДИ "КАР-ПАТСЬКОЇ СІЧІ" У СПРАВІ ВИБОРІВ.

Як подає УПС, чинало членів "Січі", зо-крема інтелігенти, розіхалися по всьому краю з передвиборчими рефератами.

Головна команда "Січі" видала свої чле-нам інструкцію у справі виборів. Інструкція стверджує м. ін., що вибори мають розбити чеські впливи та раз на все унеможливити ма-дярсько-московське агітацію.

КАРПАТСЬКІ УКРАЇНЦІ ДОМАГАЮТЬСЯ ЯВНИХ ВИБОРІВ.

"Фельдшер Беобахтер" подає хід нараз проводу УНО та пікарсає, що — як вихо-дити зі звітів з краю — населення Карпатської України домагається явних виборів, щоб зама-ніфестувати відданість владі своєї національної держави. Провід УНО на це не погодився, бо конституційні приписи передбачують лиш таке голосування.

Словаки не погодяться на ревізію кордону з Карпатською Україною —

ЗАЯВИВ МІНІСТР СІДОР В ІНТЕРВ'Ю.

Як подає ПАТ, мін. Сідор дав представнико-ві "Дашевий Телеграф" інтерв'ю, в якому сля-

СЛОВАКИ ЖЕРТВИ ЕСПАНСЬКОЇ ВІЙНИ.
ДЖИДОН. Від хвилини вибуху громадян-ської війни в Іспанії, на еспанських водах за-винуло 39 британських кораблів. Школи в Іспанії загорілися були зрібіні, проте 26 бри-танських громадян утратило життя, а 26 стали

зая м. ін.: "План утворення Великої України не-актуальний. В рамках Словаччини українська справа для словаків раз на все поладана: укра-їнці користуються всіма національними права-ми і не мають причини бути невдоволеними.

Український рух цікавить словаків остільки, що серед українців є тенденції до ревізії гра-ниці між Словаччиною і Карпатською Укра-їною. Словаки ніколи не погодяться на таку ревізію і всі зусилля в тому напрямі вважатимуть іронією".

ЦЕНТРАЛЬНА Малопольська Каса Ощадности У ЛЬВОВІ

(раніше Галицька Каса Ощадности)
РІК ОСНУВАННЯ 1843 р.
Устава публічного права.
Видасе ощадності: книжечки на ім'я і предявника
З ПОРУКОЮ ДЕРЖАВИ
Неде рахунок біжучі і чеків.
РЕЗЕРВОВІ ФОНДИ: 5,668,000 зол.
Замісцеві вклади — П. К. О. 500/128

Московський Сфінкс

та українська відома величина.

Львів, 3. лютого 1939.

(К.) У таємних кабінетах генеральних штабів і в містичній волі диктаторів заховалась сьогодні доля світа. Тривожний знак запиту повис над міліярдовим муравлищем людей і німий Мінхен чи Рим його усунути не встиг. Чи та або інша візита а потім справжні дипломатичні кадрилі, чи інша промова або ціла їх серія є етапами розвязки, чи підготовки до неминучого удару? Де він пічнеться, на сході чи заході? Чи захід лише маневр, а схід справжня ціля, чи навпаки? З цих питань мережаний серпанок, яким вкрита й наша доля, наша будучність. Коли світ ставить їх з тривогою — ми повторяємо їх з тривожною надією. Та проте істотні для нас, невблагані як смерть є сьогодні наші, українські питання: як зреагує у рішальній хвилині український — совітський схід? Якою мовою заговорять сьогоднішні невілічки совітського режиму, коли опиняться на воєнному фронті? Чи цей режим матиме якусь силу, щоб втриматися під зовнішнім і внутрішнім напором, чи завалиться як спорохнівіла похила будівля, щоб з її руїн міг піднятися майбутній український Фелікс?

Питання відпорності совітського державного устрою для нас тісно зв'язане зі справою реалізації східно-українських державних форм у майбутній світовій розгрі. Цю відпорність важко конкретно означити. З явищ совітської дійсності, які доступні й нашій аналізі, робимо висновки, що вона мала і з еволюцією внутрішніх совітських відносин матиме постійно. Щож з того, що напр. управління поверхні совітських державних ґрунтів зросла з одного мільона гектарів у 1918 р. до 5 мільонів у 1938 р., себто управління площиною цього майна зрівнялась з управлінням землею цілої Англії, коли продукцію СРСР оцінили у 1936 р. на 2,8 мільонів подвійних сотнірів пшениці проти 15,5 мільонів в Англії? Що з того, що державні совітські колхози мали у 1930 р. 20 мільонів гектарів землі під пасовиськами, коли в тому самому році згинуло 1,2 мільонів штук найдорожчої породою тварини з браку підходящого догляду, або на пошесні недуги? Кого переконує те, що позиція вивозу зі СРСР 5,2 мільонів тон збіжжя є показником їх господарської сили у 1931 р., коли одночасно мільони їхніх громадян померли голодною смертю? Трудно також припустити, щоб совітські цифри про поступ колективізації скривали в собі якусь утаєну невідому господарську відпорність. Чи 243 700 колхозів у 1938 р. супроти 57 000 у 1929 р., з 15,2 мільонами сколективізованих одиначних господарств у порівнянні до 1 мільона тих господарств у 1929 р. — це сила, чи може жумулятор підземного невдоволення? Чи московський мужик, оце бездумне панцизніє тягло від монгольських часів аж до 1861 р., викаже сьогодні після страхіть совітського режиму, якусь нову соціальну амбіцію, чи буде далі не-

відомою величиною, коли прийде до удару на європейському Сході

Ці питання скривають у собі загально-совітську тайну. Та проте офіційний совітський сфінкс гарячково, майже нервово підготовлюється до війни. Його промисл працює адебільша для війни, хоч одночасно він дезорганізується не вважаючи на всякого типу ударництво і стаханівщину. Голосні коліси совітські п'ятилітки мали визначно мілітарний характер. Совітський сфінкс жертвує сьогодні всім своїм комуністично-революційним світоглядом там, де цього вимагає воєнний потенціал. Навіть совітську культуру і „совітський патріотизм“ обміняно з марксистською фразеологією і прибрано у російські шати. Ревіндикують все зі спадщини „проклятого“ царату, що тільки може піднести російську національну амбіцію совітського громадянина: і Пушкіна і Льва Толстого і Петра Великого чи Івана Грізного, і Кутузова чи Суворова. Одночасно йде „демократизація“ совітської диктатури.

Цікаву відомість принесла совітська преса у січні ц. р. Після проголошення новорічного наказу Ворошилова, в якому цей головний командант збройних совітських сил ствердив „дуже поважну зовнішню ситуацію“ і воєнну небезпеку, появився декрет про відібрання нової присяги в армії, флоті і серед працівників військових установ. Цікавий новий текст присяги, характеристичне перенесення акту присяги з 1. травня на 23. лютого ц. р. (21-ї роковини існування совітської армії), врешті сенсаційна умовина, що присягу складатимуть не збірно, як досі, лише індивідуально і за підписом (що ніде у світі не практикується!) присягаючого у прийнят команданта, що відбирає присягу! У тексті присяги нема згадки, як було досі, що совітська армія „робітничо-селянська армія“, що вона „аванґард світової революції“...

Коли до того пригадаємо недавно нами отовані відомості про гарячковий поділ різних ресортів совітського державного апарату, щоб його достосувати до воєнних потреб (поділ комісаріату воєнного промислу на 4 нові комі-

ВОВНИ ЖІНОЧІ і МУЖЕСЬКІ
ШОВКИ — ПОЛОТНА
КОВДРИ — КОЦИ

купуємо в

„**МАНУФАКТУРА**“

Львів, пл. Капітульна 3.

127 1-3

саріяти, важкого промислу на 6, споживачів на 4), далі, коли пригадаємо, що недавно приймалися три декрети в робітничих справах з явною тенденцією прибрати в руки робітничу верству, то зрозуміємо, що Совіти реагують на нове міжнародне положення, підготовляючись до відпору і намагаються затиснути свій кулак.

27. січня проголошено у Москві закон про скликання 18. конгресу Центрального Комітету Всесоюзної Комуністичної Партії, в якому промовлятиме „сам“ Сталін. Програма конгресу каже також, що він радитиме на впливом сучасних міжнародних подій і що поставити собі завдання усунувати совітський державний апарат та зробити совітську політичну і господарську діяльність більш відповідною на ті можливості, які грають...

Як реагує на це все український совітський громадянин? Чи той сколективізований „дід“ або цей робітник, що слухає радіо українські авдіції з ріжних західних острів чи український комсомолець і всі ці молоді хлопчики українських 117 високих шкіл, не тенденційна українська сила?

Тут уже можна спіратися не тільки на ірраціональній вірі у рідний нарід, але на факти 18-літньої героїстської боротьби з совітським режимом. Від історії повстань через процес СБ, самогубства Скрипника й Хандьолова та безліч пізніших судових процесів, „хваст“ і розстрілів, — іде відповідь: так! Український нарід у Совітах не є невідомою величиною. І ми чуємо ту величину беруть під увагу у воєнних концепціях, що змагають до ліквідації „самі невідомі“.

Дві цікаві статті в італійській пресі.

(Від нашого кореспондента)

Рим, 30. січня.

Від коли українська тематика стала постійним гостем на шпальтах світової преси і назагал освітлена прихильно, можна було припустити, що й італійська преса займе до неї якщо не сприятливе, то бодай не негативне становище.

Як ми вже інформували наших читачів, з самого початку італійська преса підтримувала майже виключно малярський ревізіоністичний

максималізм, а щодо українських справ взагалі не забирала голосу. Після Віля було лише більше зацікавлення цими справами, але не в кризь чужі окуляри. З українських інформаційних джерел італійська преса не могла користуватися, бо їх майже нема.

Тим більше відрадним явищем треба вважати тут появу двох статей, майже рівночасно. Перша — це стаття нам уже знайома молодого журналіста Джінічінто Трейзони з наголовком: „Українська справа та європейський інтерес“, поміщена в однім з найважливіших італійських політичних місячників „Сін Італіяна“. Друга, також нам уже знайома журналіста, який навіть був у Хусті, Гула Тоніа, у щоденнику „Реджіма фашіста“ під заголовком „Наддніпрянська Україна і європейський фронт“. Треба згадати, що місячник „Сін Італіяна“ є місячною публікацією „Реджіма фашіста“, якого основоположником і постійним редактором є Роберто Фаріначчі, одні з найважливіших постатей фашистського пуризмів руху. Сам Муссоліні признав цьому місячнику першество політичної фашистської думки.

Не хочемо цим сказати, що ці дві статті мали б бути висловом офіційних кола фашистського режиму, але факт вислову таких ідей молодими журналістами в пробовних органах, які мають великий вплив на молоді покоління вої фашистської Італії.

Джінічінто Трейзони, у своїй домігнута ґрунтованій статті, виходячи з догадки про

Від 1. лютого розпочинає
ПОСЕЗОНОВУ ПРОДАЖ
новости жіночі і мужеські
ВИСОРТОВАНІ РЕЧІ

Е. ДУМИН

Л Ї В І В
Коперника 4.

За половину ціни

Гострі виступи проти політики Рузвельта.

ВАШІНґТОН. Противники теперішньої ліберальної супроти Франції політики Злучених Держав далі ведуть свою акцію проти президента Рузвельта за постачання летунського апарату для Франції. Ці кола протестують проти теперішнього управління Франції і вказують на факт, що в минулих роках Франція була на самому кінці серед купців літаків. Ці критики покликаються на минулорічну статистику вивозу американських літаків і летунських моторів, який виносив загалом 68 міль-

нів доларів. Тоді, коли Голандія та Голандські Індії купили летунського апарату за 22 мільйони доларів, Китай, Аргентина та Совітський Союз разом за 18 мільйонів доларів, Туреччина й Канада за 6 мільйонів, Бразилія за 2 мільйони, а Мексик за 1 мільйон доларів, Франція не зробила ніякого поважнішого замовлення. А тепер Злучені Держави мали б доставити для Франції аж 1.000 літаків і то на найдодатливіших умовах.

Процес 59 членів

БУКАРЕШТ. 2. ц. м. почався у Кюжі процес 59 членів „Залізної Гвардії“, які — згідно з актом обвинувачення — створили були на терені Семигороду й Банату широко розгалужену терористичну організацію. Головні обвину-

„Залізної Гвардії“.

вачені — атентатники на ректора Стефанеску, інші відповідатимуть за цілу низку замахів на єврейські підприємства та публічні об'єкти, які або виконано або пробувано виконати.

К І Р

Львів, Уейського 6. Тел. 280-48.
СІАНІСЛАВІВ, 3-го Мах 4. Тел. 281.
П Л Я Н И К О Ш Т О Р И С И Б У Д О В

НАРОДНИЙ ДІМ У НЕРЕСНІДІ
Цього року починає будуватися в мі-
ніщі Український Народний Дім. Планують
визначити український інженір П. Петренко. Окре-
мий верховний будинок буде поставлений окре-
мою. В домі буде уміщена гостиння са-
линя, в якій можна буде дістати різні пред-
мети, що характеризують фольклор українського
народу та буде теж велика бібліотека книг
і часописів. На першому поверсі буде
театральна зала. Кошторис перевищує
кв. Врешті Нереснида стане яскравим
ну будівлю, що підкаже туристам
хоні.

СЕЛЯНСЬКИЙ ЧАСОПИС „КАРПАТСЬКА УКРАЇНА“.

На тижні нагородком почав виходити в світ новий український часопис для селянства. Перше число появилася з датою 25. січня 1939. Часопис виходитиме двічі на тиждень.

ПОЧЕСНИЙ ДИПЛОМ ДЛЯ ПРЕМ'ЄРА.

Село Терново над Тисою через свою делю вручило почесний диплом громадянину

свого села прем'єрові Карпатської України д-рові Волошинюві.

ЧОТИРИ МІСЯЦІ В ПЕШТСЬКІЙ ВІЗНИЦІ.

Прж кінці жовтня 1938 року в боротьбі з мадярськими відділами на полудні Карпатської України маляри забрали двох членів сторожі оборони держави — Осипа Хромеля й Осипа Грдоука, які ще й тепер, уже четвертий місяць, сидять у в'язниці.

Про моїх дідів.

З нагоди ювілею 70-ліття „Просвіти“ подав в Сторпийський альманаху „Нового Часу“ на рік 1938 згадку про мене і зазначив, нащо о. Писиф Заячківський, парох Лопянки на Волині, був моїм дідом.

Оця родина інформація вийшла з оченної помилки бо о. Писиф Заячківський, котро а явля і незвичайно поважав, не був моїм дідом, ані спорідненим зі мною. І щоб не було помилок щодо моїх дідів, я постановив про них дещо написати, щоб показати, як явля і працювали тодішні громадяни.

Мої дідом по батькові був о. Василь Левицький, що був парохом у Гостові товмачів повіту від 1828. до 1878. року. Цей мій дід був дуже ошадний і з своїх ошадностей мав матиство Жабокруки коло Обертину. Його батьком і моїм прадідом був Юрій Левицький, учитель у місті Ширці, що підписувався гербом: Рогали та оженився був з донькою жителя в Ширці.

Мої дідом по матері був о. Стефан Козоровський, що був парохом у Тисьмениці від р. 1855 до 1880. Він визначився між іншим тим, що виховав синів тисьменицьких міщан до війни в Львові, щоб виховувати українську інтелігенцію. Звідти й вийшли роди: Соколовських,

Скородинських, Волошуків, Томовичів та інших наших міщан.

Його батьком і моїм прадідом був Василь Козоровський, міщанин у Калуші і бурмістр того міста. Я маю у себе один його акт з 1829. року.

З ним вийшла була така подія: Він називався передше Козорів, але став бурмістром міста Калуша (бо був добре письменний), то міщани зажадали, щоб йому змінити назвище, бо, мовляв, не ладно, щоб бурмістр називався Козорів. І тому губернія у Львові змінила його назвище з Козоріва на Козоровський.

З того видно, що мої оба діди були з міщанських родів і оба були священниками. А мої прадіди були міщанами і мій матірній прадід був прославився як добрий бурмістр у Калуші, так що у п'ятдесяті роках минулого століття покликали його сина Антона Козоровського на бурмістра до Бучача, де він віз цю міську громаду до 1876 року і там помер.

Від отих прадідів, дідів і батьків набрав я виховання, культури і почуття обов'язковости праці.

Д-р Кость Левицький.

23. 1. 1939.

ГРИПА ПРОСТУДА?

Добра рада в часі епідемії грипи: бережіться амажонія і нехоти. Залобіти лемше як лікувати. При перших признах грипи, простуди ажнати таблетки Тоголя. Тоголь опричино оладок гарячки і приносить полекшу. Кілька таблеток Тоголя, які ааживо а пору можуть залобіти розвинутися лодузі. Дстааете а аптеках.

Україніка

ФРАНЦУЗЬКА ПРЕСА.

„Ля Сіте Нувель“ (Париж) з 31. 1. умістила статтю п. н. „Друга Росія“, в якій подає стан політичної еміграції з території б. російської імперії. Між іншим є там мова і про українську еміграцію у зв'язку з плянами окремих емігрантських груп щодо відбудови української держави.

„Ль' Орд“ (Париж) повідомляє, що по відвідинах мадярського міністра закордонних справ графа Чакія в Берліні Мадярщина вестиме політику в порозумінні з німецькими паличмв. У зв'язку з цим Мадярщина зрелася спільного кордону з Польщею коштом Карпатської України. Врешті природному розанткові Карпатської України не будуть перешкоджаати терористичні мадярські відділи.

ІТАЛІЙСЬКА ПРЕСА.

Редактор „Оссерваторе Романо“ (Ватикан) у числі з 19. січня ц. р. досить широко говорить про українську справу. Підкреслює, що українці в Карпатській Україні не уважють автономії за концесією, але за природне право. „Оссерваторе Романо“ уважав самостійне існування Карпатської України природним, тому, що Карпатська Україна багата, а не бідна, як твердять маляри. Політичний редактор ватиканського часопису хвалить швидко, конструктивного і духового порядку, працю карпатоукраїнської влади, якої прем'єр тішиться іменем „батько“.

НІМЕЦЬКА ПРЕСА.

Довші статті на теми Карпатської України принесли за останні дні м. ін. такі німецькі часописи: „Берлінер Берзен Цайтунг“ з 28. 1. — „Лейпцигер Цайтунг“ з 29. 1. — „Земельні багачтва Карпатської України“, „Діссельдорф-Нахріхтен“ з 27. 1. — „Карпато-Україна“, „Ариштатер Анцайгер“ з 27. 1. — „Ліпсдорф багачтва Карпатської України“, „Нідерлофтер Бетобхтер“ з 28. 1. (Шверін) — „Нарід Карпатської України“ — про життя, працю і зичаї гуцулів (з 4 фотографіями).

Дуже обширно реферує німецька преса програму закарпатського „Українського Національного Обеднання“ й уважалі всі передоборчі справи в Карпатській Україні. Неусіх Прхалі овіное німецька преса з прихильністю для Карпатської України і насаовує подив для гідної постави українського уряду та громадянства. Поодинокі газети ааві приносять різні вістки про всякі справи Карпатської України, зокрема про поступове аміювання чеських жандармів українськими січовиками. „Данцігер Форпостен“ з 24. 1. приніс цікаву статтю п. н. „Все ще тема гра довкола Карпатської України“.

Берлінський офіційний міністерства закордонних справ „Дойтше Альтгейме Цайтунг“ з 27. 1. помістив фелітон „Спомині з України“, а

Дещо з Волині.

„СЕСТРИ-НЕПОКАЛЯНКИ“.

Біт так давно померлий граф Е. Малинський, нащадок колишньої української правочинної шляхти Волині, залишив заповітом для спадкоємців сестер-непокалянок свої маєтки Берези в Невірків. Отак уперше осадуть на Волині б. непокалянки, яких досі тут не було. Цією своєю вони вели досі лише на Виленщині й на Поліссі, „навертаючи“ місцеве українське населення. Кат. Аг. Пр., характеризує роботу цих ос. на східних землях „спадкоємців від них великих здобутків на Волині, хаже про них так: „Непокалянки — це великий білий К. О. П., католицька сторожа цього пограниччя“.

ЗА КОМУНІЗМ.

Російський окружний суд на сесії в Кремні з 4-го осб, яким закінчили комуністичну діяльність у квітні в околничних селах, засудив двох мадярських на 12 років в'язниці, інших на 10 і 1 року.

Російський окружний суд засудив за комунізм: Олександра Філюка на 6 років в'язниці, Сергія Андрейчука на 5 р., Антона Ройка на 4 р., Івана Ройка на 3 р. та інших 3-ох на 4 до 2 років.

ВИСЕЛИЛИ Д-РА Р. МОГИЛЬНИЦЬКОГО.

Адміністраційна влада виселила з м. Рівного, як із прикордонної смуги, лікаря д-ра Романа Могильницького, члена Ц. Комітету УНДО. Д-р Могильницький покищо осів у м. Луцьку, але через те, що села довкола Луцька входять у прикордонну смугу, мусить перебувати в місті безвизально.

П. ВОЛОШИНОВСЬКИЙ ПОКИДАЄ ВОЛИНЬ.

Колишній дорадник: воеводи Г. Юзевського і властивий батько ідеї „співжиття“ та „співпраці“ в мішаних польсько-українських організаціях та ідеї волинського регіоналізму, відбудови сокальського кордону, певнішчии й ліквідації місцевих українських організацій, б. посол і сенатор Йоаким Волошиновський цими днями виїжджає з Волині. Така змнілива доля.

ДІМ І МУЗЕЙ ІМ. Ю. СЛОВАЦЬКОГО.

З нагоди 130-ліття народження Ю. Словацького має бути викуплений у Кремні дім, у якому він народився, а також здвигнений „Дім культури й мистецтва ім. Ю. Словацького“. Засоби на це мають складатися з субсидій уряду й самоуправи та з жертв польського громадянства.

С. С.

Слухайте... українські... абдиції...

УКРАЇНСЬКИМ БАТЕРІЙНИМ РАДІОПРИЙМАЧЕМ

е-КОМП

ЛВІВ, СІКСТУСЬКА 29

COMB

Спроба постійної трансатлантичної комунікації.

Вашингтон. Державний департамент повідомив, що вилася влада дала дозвіл на проведення постійної трансатлантичної комунікації між Англією та Західними

Державами Північної Америки. Пробні лемгачуться у червні здовж шляху: Сентгемтон — Ботсуд — Монреаль — Нью Йорк.

Духова страва читачів „І. К. Ц.“

АБО ЯК СОБІ П. ЛІСОВСЬКИЙ УЯВЛЯЄ КАРПАТСЬКУ УКРАЇНУ.

якому автор, кол. старшина німецької армії в Україні розповідає про свої переживання з часу відвороту німців з України на захід.

Маргарете Биг містить у „Шлезінге Фолькс-цайтунг“ (Бреслав) з 29. I „Історія Карпатської України“, що мають мемуаристично-фей-зетонівий характер.

Про берлінське свято 22. січня, влаштоване Українським Національним Об'єднанням, пи-сали не тільки берлінські часописи, як на-пр. „Дойтше Альг. Цайтунг“ з 24. I, але і провін-ційовальні — „Мінхенер Ноесте Нахріхтен“, „Пройсіше Цайтунг“ (Кенігсберг), „Дер Міт-таг“ (Діссельдорф) та також про свято 22. січ-ня у Відні, влаштоване тамешньою філією УНО і студентською „Січю“, писала віденська пре-са. Цікаво, що про це віденське свято появили-ся доволі обширні нотатки в льондонському „Таймсі“ (24. I) і в стоцьольмській „Свенска Дагбладет“ (24. I).

„Національ Цайтунг“ (Ессен) з 31. I. у ве-ликій статті свого спеціального кореспондента в Хусту подає у повному тексті програму „У-країнського Національного Об'єднання“, при-няту на установчому зібранні в Хусті.

„Гренцботе“ (Братислава) з 31. I. подає ко-ротку статистичну замітку про домашню ху-доду в Карпатській Україні.

„Гренцботе“ (Братислава) з 1. II. у статті п. н. „Карпатська Україна під натиском“ зай-мається справою залізничної комунікації в Кар-патській Україні. Часопис підкреслює, що хоч Мадярщина зволікає з поладнанням справи пе-реїзду карпатоукраїнської залізничі через ма-дярську територію, щоб цим довести до го-сподарських ускладнень у молодій державі, то все-ж постава карпатоукраїнської людності ка-же сподіватися, що Карпатська Україна пере-може всі труднощі.

САБОТАЖІ В АНГЛІЇ

ЛЬОНДОН. У часі вибуху бомби на стації підземної залізничі Тотенгам, 5 осіб поважно пошкоджені. Важко раненого залізничного уря-довця перевезено до шпиталю. Як виходить зі слідства, бомба була схована у валізі.

ШВЕДСЬКИЙ КОРОЛЬ У БЕРЛІНІ

БЕРЛІН. Шведський король Густав, що пе-ребуває тут у переїзді, прийняв на послухання маршала Герінга й відбув з ним довшу розмову.

УСПИХИ АРМІЇ ГЕН. ФРАНКА

БАРСЕЛЬОНА. Офіційний комунікат го-ловної квартири ген. Франка повідомляє, що нац. війська посунулися на катальонсько-му фронті пересічно дальших 7 кілометрів у-перед і взяли до неволі 3260 полонених. Одно-часно йде далі наступ військ ген. Франка у про-вінції Естрамадура. Літаки національної армії бомбардують майже щодня червоний порт Валенсію.

Жіночі торбинки, течки, валізки, портфелі, гаманці, парасолі

Купуйте тільки в укр. ма-г-зині шкіряної галanterії

„ТЕКА“ Богдан Гіряк

Львів, ул. Шайнохи 3

За гроші хочуть прийняти 100.000 жидів

Карпаторусский спікер будапештської радіовисільні проголосив 3. п. м. сенсаційну вістку з унгородських джерел, що майбутній „карпаторусский“ уряд готов поселити 100 ти-сяч жидів на території Карпатської України за фінансову допомогу, яку готове дати світове

жидівство із фонду для допомоги жидівським утікачам. Карпатороси сподіються таким чи-ном звільнити Карпатську Україну від різного уряду та придбати для себе таку потрібну і завжди „цїпну більшість“.

Коментарі до цієї вістки зайві.

Побили бельгійського прем'єра.

БРУКСЕЛЯ. ПАТ. Демонстранти напали в четвер вечором на бельгійського прем'єра Спа-ха і поранили його в чоло. Невідомий демон-странт ударив прем'єра кілька разів у лице. По-ліції з трудом вдалося пробити прем'єрові до-рогу до хати.

БРУКСЕЛЯ. ПАТ. У зв'язку з побиттям пре-

мієра Спаха арештовано кілька осіб, м. ін. б. комбатанта гр. Ляленг, у якого в хвилині напа-ду на прем'єра напали камінь у руці. Крім того притримано одного з демонстрантів, що кілька разів ударив прем'єра парасолою. Королівський прокуратор уже переслухав обох.

Пошесть грипи на Литві.

РИГА. Преса повідомляє з Ковна, що в ли-товській столиці пошесть грипи поширилася у таких розмірах, що треба було замкнути біль-

шість шкіл через недугу учнів, а також у бюрах праця великі утруднення, бо коло 30 відсотків персоналу нездужає на грипу.

може не зовсім розуміють, що це таке ста-ся з переликаним запитом кореспондента „І. К. Ц.“, що тим урядом, який урядуватиме, мо-же бути уряд Карпатської України, а також заговорниками, що відбувають наради в якийсь відлюдній коршмі — це карпато-український уряд. Все інше, разом зі сценерією природи з Мечислава Лісовського (так називається прас-кий кореспондент „І. К. Ц.“) валя з „Повороту батька“ А. Міцкевича.

А щоб читачі кореспонденції не зликалися заговорниками за Карпат, п. Лісовський потіше-тих читачів, що комунікація тих закарпатських номадів відбувається на... мулах.

Аж проситися докинути тут кілька слів про біблійну Валаамову ослицю, але ми не ро-зуміли для людей убогих духом.

ДЛЯ ЛІКУВАННЯ ЗАПОРУ В ЖІНОК спеціально по-ручають природну гірку воду Францішка Ясена закладені в необхідному і необхідному дозволі дільниці. — — — — — Співробітник Валентина

Заг. Збори дільничевої Нар. Організації на Галицькім передмісті у Львові.

Минулого понеділка 30. січня п. р. відбули-ся в домі читальні Просвіти при вул. Супін-ського 23. десяті з черги Загальні Збори Наро-дньої Організації Українців тієї дільниці. В год. 6. вечором відкрив Збори при участі к. 200 чле-нів ДНО урядуючий заст. голови ред. Михайло Таранько, що привітав короткою промовою всіх зібраних і згадав у довшій промові заслуги по-мершого у вересні м. р. голову ДНО. бл. п. д-ра Романа Секелу, що П всі присутні вислухали стоячи.

Опісля відчитано протокол, який прийнято без змін. Потім заст. голови Таранько склав ко-ротке, але річезе звідомлення з діяльності Старшини та поодиноких референтів за звіто-вий період від 1. лютого 1938 до 29. січня 1939.

Бесідник накреслив Зборам всі заходи Старшини над зорганізуванням усіх крутків гро-мадянства при ДНО; торкнувся, конечної по-треби збудувати церкву для окраїни дільниці — Перезенківки та Снопкова, бо маленька церквочка при вул. Зиблікевича не вистачає; розвести пля-нову акцію над згуртуванням усіх дільничевих українських ремісників, купців та робітничих верств, висадував конечної пропагувати, щоб український загаль дільничі посилав свої діти до двох існуючих шкіл у дільниці — хлопчачої при вул. Супінського та дівочої при вул. Мох-нацького.

При дільничевій організації повстав уже зачаток спеціальної секції суспільної опіки, яка приходилаб з помічю та лікарською пора-

дою найбільшійшим, а безробітним помагав у підшуках праці; тим, що П не можуть знайти, давала б поміч у вигляді харчевих бонів, не-були б реалізовані по українських харчевих крамницях на терені дільниці.

Звітодавець торкнувся теж певної потре-би власної домівки, яка мала б стати осередком суспільно-організаційної праці і товаришам життя українців дільниці. Вкінці накресли плян праці на будуче.

З черги забрав слово д-р Ф. Салстель і по-слосив змістовний реферат про значіння міст і в-торії народів взагалі та міста Львова для жит-тя розвитку автохтонного українського насе-ння окрема і потім пояснив з цього погляду на-чіння самоуправних виборів у Львові.

У дискусії над звітом і виголошенням ви-тичним рефератом забирали голос: робітник О-мельян Зубач, Іван Вовк, п. Блянка Баранова, з-Евстахій Ігнат, ред. Кедрин, м-р Добрянський і інші, що всебічно підходили до порушень об-ма рефератами справ. На внесок ред. Івана Ки-рина Збори прийняли під ріссяні оплески такі-салі таку резолюцію:

Українці Галицької дільниці м. Львова, зібрані в Загальних Зборах в дні 30. січня 1939 року, рішуче одностайно взяли участь у самоуправних виборах в міської ради міста Львова та визнають усіх укр-аїнських сестер і братів по інших дільницях міста ціл-ком всі вони найшлися у виборчих списках та мають ви-літи участь у самому виборчому акті.

Зібрані заявляють, що в кіншньому часі на терені міста Львова може бути тільки одна спільна укр-аїнська ліста і тому закликають усі існуючі україн-ські політичні партії створити спільний Виборчий Ко-мітет для переведення виборів у Львові. Одночасно збори рішають, що українські громадяни-виборці у Львові повинні виступати самостійно, не виходячи з мі-сячакти з неукраїнськими виборцями.

В часі дискусії над звітом і рефератом про-був на Збори голова Народної Організації м. Львова країнців міста Львова посол д-р Степан Банду-ра який змалював хід виборчої акції до місця самоуправ на терені цілого краю.

По ухваленні абсолютної уступавої Спі-рини на пропозицію Комісії-Матка вибор-ці Заг. Збори нову Старшину у такому складі: голова — ред. Михайло Таранько; 7 членів Стар-шини: д-р Дарія Дзерович, Елеонора Грещинська, Ольга Пачоська-Криско, ред. Ярослав Шан-Евстахій Ігнат, ред. Іван Кедрина-Рудницький, Петро Лісович (голова Т-ва Вовк), Заступник Марія Терлецька, дир. Августин Домбровский, Григорій Косович (представник робітничої Члени Провірної Комісії: исп. Петро Ки-фанія Фіголева, Іван Патерин, представник ре-місників.

Як делегатів на Заг. Збори О. Н. О. ви-но: ред. Івана Кедрина, Михайла Крижанов-го, м-ра Григорія Штохмала, Анну Мисю-Петра Яничинна, Евгєнію Макарушкову, Бог-на Чеховича, Теодора Сенькова і проф. Мико-Матіва Мельника.

Збори закінчено відпіванням національ-го гимну.

Домівка Дільничевої Нар. Організації на-дється при вул. Зіморевича 2. тел. 257-47.

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС!

го Союзу Кредитового і члена Ради Ревізійного Союзу та редактора „Економіста“. На жаль, мало людей скористало з нагоди пригадати собі, чи вперше пізнати цю симпатичну людину, життя і діяльність якої повинні служити прикладом до наслідування.

Черговий виклад д-ра Карла Коберського відбувся в суботу 4. лютого в 6-й год. вечором, на дуже цікаву й актуальну тему: Про викиді і дошкі кооперативних працівників. Треба сподіватися, що цей виклад зацікавить широкий загал працівників в українських кооперативних установах Львова та студіюючи молоді, що рахують на працю в кооперативних установах.

Виклади відбуваються в домі РСУК, Технічка 1. Вступ вільний.

АНКЕТА У СПРАВІ ПОЛІТИКИ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

НЮ ЙОРК. Пресовий магнат Герст виступив з починком організувати анкету серед членів союму й сенату на тему закордонної політики Злучених Держав. Відповіді міститимуть у щоденниках, що є під контролею Герста.

ВИБУХ ВУЛЬКАНУ В ЯПОНІ.

ТОКІО. Вулкан Асауа, що лежить біля відомого японського живця Каруізака, вибухнув грізно вчора вечором і був найсильніший від травня минулого року. Населення панічно покинуло близькі до вулкану оселі.

САБОТАЖІ В ПАЛЕСТИНИ.

ЕРУСАЛИМ. У четвер на лінії Яффа—Ерусалим авіалетів з рейс поїзд. Хоч нема ще подробиць, однак майже певне, що це акт саботажу. В Азко згоріла жидівська фабрика залізних виробів. Цієї самої ночі найдено в тому місті убито одного араба.

Кожний українець, кожна українка і кожна українська установа повинні вважати собі за національний обов'язок і найбільшу честь належати до всенароднього Т-ва Рідна Школа і мати членську виказку.

ПІДГОТОВА НА НЕПЕВНІ ЧАСИ.

ЛОНДОН. Дорадник британського уряду для справ цивільного населення Овкленд Гуд, що в часі великої війни стояв на чолі подібної організації оборони, виголосив промову, в якій накликавав господина, щоб вони збирали припаси поживи в приватних домах, бо найближча будучність непевна.

ЗАЦІКАВЛЕННЯ КАРПАТСЬКОЮ УКРАЇНОЮ.

ХУСТ. Приїхав сюди представник американської преси редактор Міллер, щоб розглянутись у відносинах у новій державі. Його приїзд у президії міністрів, крім того він інформувався про справи карпатоукраїнського шкільництва у інк. Чаплі та дивувався, скільки неправди розс'януто про положення у Карпатській Україні.

ШЕФ НІМЕЦЬКОЇ С. А. В РИМІ.

РИМ. Мусоліні прийняв шефа штабу С. А. Люце. Після того Люце зробив візиту секретареві фашистської партії Стараче й міністрові Чіано.

Здоровий прояв.

XIV. ВИКАЗ

Крім постійних місячних датів зложити даліше самостійно з нагоди Різдва Христового на коляду Рідній Школі (з золотих) отці Вп.: Повагою Союз Кружків Р. III. Теребовля 150, гр.-кат. церква Гайворонка к. Підгаєць 40, гр.-кат. церква Вожики, Волоши-ла і Сільце 6. Підгаєць 94.61, д-р Кашубинський Б. Львів 10, гр.-кат. уряд парох. Волішці 6. Борщова 10, Т-во „Луг“ Залісся 6. Бучача 11.82, Кружок Р. III. Вір-ча 17, гр.-кат. уряд парох. Кемія 6. Досіни 4.80, Крох-маленький Омелян Борислав 5, Карпінський Юліан Гай Нички 6. Дрогобича 2, Кружок Р. III. Воружинці 6. Залісся 15, Семен Костешинський Токи 6. Збараша 2, гр.-кат. уряд парох. Лопинька 6. Валитгород 8.50, о. Залуж-ний Лев Валатія 6. Рогатина 10, о. Селдецький Іван Золотинки 6. Підгаєць 1.50, Кружок Р. III. Михайлівка 6. Підгаєць 20, кооп. „Слава“ Угрішів 6. Сокала 10, гр.-кат. церква Ялишівцях 6. Славська 5, Подубишський Павло Дубрівка Руська 6. Сніжко 2, Кружок Р. III. Ігро-вниці 6. Тернополя (з вистави) 10, Зеліський Іван Вро-слав 5, Павлох Антін Холм 9.50, м-р Василь Мігорован-Глишівський Вама на Буковині 10, Юстина Глишівська — Вама на Буковині 15, гр.-кат. уряд парох. Хітвр 6. Ла-вошного 43.93, чит. „Просвіти“ Олександрів 6. Борщова 3, Пов. Союз Кружків Р. III. Горошок 50, гр.-кат. уряд парох. Вутини 6. Жовики 23.31, Пов. Союз Кружків Р. III. Калущ 550, Пов. Союз Кружків Р. III. Камінка Отру-милева 100, кооп. „Надія“ Чорнішівці Великі 6. Копич-нень 5, Пов. Союз Кружків Р. III. Делатини 200, о. Тур-чинівський М. Бахир 1, Кружок Р. III. Буревані 6. Під-гаєць 8.45, гр.-кат. уряд парох. Новосілка к. Підгаєць 22, Філіппович Олександр Самбір 1, кооп. „Зоря“ Олександрів 6. Скалата 5, о. Слободян Прокій Рожиська 6. Скалата 9, Дубин Володимир Дубівка 6. Борщова 8.50, чит. „Просвіти“ Гуштин 6. Борщова 10, Гірка Олександр Чернішівці 6. Збараша (з „журт“) 8.50, чит. „Про-світи“ Карпівка 2. (Продовження буде).

Що писало „Літ“ 50 років тому

Вікторія, 5. лютого 1919.

ВІДПОВІДЬ ГР. ДЗЕДУШЦЬКОМУ.

У відповіді на інтерв'ю гр. Войтиці Дзедуш-ного про українську справу читаємо: „Резюмуючи коротко те, що сказала гр. Дзе-дущицький, мусимо сказати, що не брешо, а каже са-ма ані досить широти ані досить рішучості — не досить широти, бо хоче зближеними словесами шляхти до Русі радше позначити Русь для Поль-ніж розв'язати Русь пропалу, не досить рішучо-сті бо хотів би дрібними й неповними засобами за-водити руську справу. Під цим оглядом він по-ставляє вірний тип польського Гамлета, як раз в Романчун назвав у своїй ілюб центрі, до якого го-ловних провідників належить і гр. Войтиці Дзе-дущицький.“

ЧИ РУДОЛЬФ БУВ ВОРОГОМ НІМЕЧЧИНИ?

„Норддойче Альгемаєне Цайтунг“ у листку й смертю арх. Рудольфа пише: „Трудно було б допустити, щоб з сумної катастрофи в Мадриді не скористали деякі обскури екзистенції і не розпали для подразнення нервів своїх читачів вісти, на-важно сконструювані. Ці вісти почала містити ан-гліська преса. Бо це видумка, будемо би певні, архієпископ стояв колінебудь у дружині завою-в Клемансом і неправда будемо би поійняти був воро-гом Німеччини.“

Зі студентського життя

ПРОСФОРА В „ОБНОВІ“.

В четвер 2. ц. м. Товариство українських студентів католиків „Обнова“ у Львові ухвалило в селі „Народнього Дому“ в год. 18, традиційно просфору для членів і запрошених гостей Пре-осв. Никита Будка поблагословив просфору і виголосив коротку бадьору промову. Після промовляли: студ. Б. Лончина, голова „Об-нови“, представник об'єднаних студентських ор-ганізацій, проф. д-р М. Чубатий як член уряду „Пакс Романа“, ред. В. Глібовицький, д-р М. Дзєрович, п. Е. Тишинська, о. д-р І. Гринько і пікун „Обнови“ й академічний душпастир, з проф. д-р М. Конрад і д-р Б. Кудрик. Промови переплітаючи співом колядок. Прийшли було го-ло 30 гостей і 50 членів. Вкінці о. прад Куш-ний візав одномінутною мовчанкою змислити пам'ять полеглих і відмовити молитву.

Після цього відбулися товариські забави й Ганчерюк висвітлював цікаву фільму з титро-„Орлів“ у Крилосі, яку опрацював д-р Гринь-вич. Просфора пройшла серед бадьорого з на-лого настрою всіх учасників. Під

ІГОР ЗІНИЧ.

Школярська любов.

Присвята Зіні К. Я.

Мені було вісімнадцять років, а надворі кі-нець травня. Безжурно, радісно, як це можли-во лиш по матурі, сходили мені дні на прогуль-ках по горах. День у день я радів осіяними у сонці верхами, купався в зелених травах поло-нин або мріяв серед струнких смерік. Деколи підходив до колиб і слухав співаник або казок осмаєних чабанів. А ввечір, як річка розшу-мляла, як небо засяло зірками, а місяць пова-гом котівся понад темними борами, я вертався домі, оп'янілий красою життя.

Стежка, що вела мене день за днем на по-вни, проходила горбом, який сторчав за селом за річкою. На тому горбі паслися віви, а що до села було далеко, вони залишалися гай у невеличкій кошарі на ніч. Побіг кошари була й колиба для пастухів. Хоч як часто про-ходив я коло цієї колиби, ніколи не цікавився її мешканцями. Та одного разу, вертаючись додому ще перед заходом сонця, я побачив при воротах кошари дівчину, що впускала ві-ці. Струнка, смаглява, а на тілі вечірнього сон-ця мов в камені вирізана русалка, полони-ла мою увагу. Я мимохіть станув, дивляючись у неї, як в якусь яву.

Заки у мене пройшло перше враження, ла-дував давній сміх. Дівчина спостерегла мене і сміючись кликнула:

— А ти що так антрівний сліпаки? Не ви-дів овець, чи що?

Я обентежився і не знав, що сказати. Але дівчина доптіла вже далі.

— Ти чий? Щодини волаєшся сюди, не врати чого. Не вилажу у тебе ні коси, ні грабеш-ні сокири.

— Я не тутешній, — і я підійшов ближче. Й чорні великі очі дивилися на мене глумливо та міряли мене від стіп до голови.

— А що дієш? Нетутешній то й не треба робити?

— У мене вакації.

— Вакація? То ти школяр? Але й школя-рі не сидять на вакацію з заложенними руками. От, наші хлопці-школярі пасуть маржину, гребають сіно, ходять у ліс за дровами.

Я мовчав.

— Та ти такий вже великий та ще шко-ляр? — говорила розсміяна дівка. — Я ходжу до таких високих шкіл. Там треба багато та й довго вчитися.

— Ов! То ти десь ладно вмієш писати. Я всміхнувся. Мені було приємно слухати голосу цієї дівчини.

— Та чому так мовчиш? От, такий учени школяр, а й говорити не годен. Як тебе кли-чуть?

— Ігор.

— Ігор? Ха, ха, ха. Як смішно. Ти хіба не знаєш Я ще не чула такого імені.

— Чому не знаєш? Багато наших хлопців так називається.

— А я таки не чула. Он, у нашого єгомос-ця є хлопці, один Володко, другий Славко. У на-вчителя Ромко, у злісного Стах.

— А я Ігор! — я сказав сердито.

— Чого сердитися? От, сиди тут на во-лини та виписи мені ладно на оцім топірці моє ім'я і прізвище.

— Як називаєшся?

— Олена Клинович — відповіла тай под-ла топірець.

Я взяв та став на ньому виписувати олів-цем її ім'я. Увесь час дивилася на мене уважно, слідкувала за кожним моїм рухом. Я скінчив. Взяла топірець, оглянула писмо з усіх боків, арешті запитала:

— Котре тут Олена, а котре Клинович?

— А що коротше говориш, — глумив-тепер уже я — Олена чи Клинович?

— Та певно, що Олена.

— Отже видиш, коротше то ім'я, довше то прізвище.

Оглядаючи підпис стала терти його дво-ною. Письмо замазалося. Нахмурна дівка чорні брови:

— Що мені з твого письма? Воно жма-же завтра, як лише піду росами зм'якне. От, виріж краще ножиком.

Хоч-не-хоч я добув ножа та став різати букви. Робота йшла тяжко, пиниво. Дівка дивилася тай підсміхалася.

— Овва! Ходиш до якихось високих шкіл, а різати не вмієш! А видів ти, як мені хопи-ладно пишуть свої топірці?

Я не відзивався. Лютий був на собі й якийсь шіснаціятій бахур тріпотів на-абітурієнта як смаркача та ще й жорстоко на-мене.

Зайшло сонце. Я скінчив ладно „Олену“ і сестра, десятилітня дівчина розмокнула, в-вході до колиби вагру. Подумав, що як по-на його тілі виглядала моя дівчина, як вона на царівна. Мене аншла охота поділувати її і підійти, обняти її та нахилити до її губів.

— Овва, який ти цікавий! Вже й жорстоко берешся!

Відштовхнула мене. Мені стало важко.

— Бувай здорова.

По її обличчі пробіг ніби жар, і вона по-бувай здорова.

Хвилину мовчала.

— А завтра виїдеш сюди?

— Може.

Пішов. За мною понеслася.

А що ж тебе принесло?

Синий кінч чи асесо?

Приніс мене синій кінч.

До дівчини назагоди.

(Далі буде)

Літературна сторінка.

Причинки до життя і творчості І. Франка.

Михайло Мочульський: ІВАН ФРАНКО. Студії та спогади, Львів 1938. Т-во „Ізмарагд“ ст. 212.

Ми знаємо досі в нашій літературі два роди причинки: і матеріальні до життєпису письменника: одні з них це всілякі факти призибувані дослідниками без думки про те, чи ці факти мають якесь відношення до творчості письменника, другі такі, що їх збирачі хотять пояснити зв'язати з творами письменника. Першого роду накопичує не раз зовсім буденні, малозначні факти, які нічого не пояснюють ані в психології письменника ані з його творів, друга часто пояснює зовнішніми подробицями, яких випадковими, те, чого треба шукати в самих творах.

Студія про І. Франка М. Мочульського не тільки відносно з цих двох методів; вона старанно показує нам письменника як людину, цілісного, інтелігентну, розумну та гуманну незалежно від її творів, а разом з тим звертає увагу на деякі подробиці з приватного життя поета саме тоді, коли деякі неясні моменти його творчості можна найлегше зрозуміти саме завдяки їм. М. Мочульський прибігає нас до письменника відкриваючи нам його звички, буденні риси та слабощі на те, щоб показати сам механізм його творчості, вказати на чисто людські її причини зближення, не крізь мікроскоп

теорій, що своїми абстракціями так часто закривають нам людину та її творчість.

Простий спосіб, з яким критик підходить до невідомої таємниці, є тут вислід вірного погляду, що людська сторінка кожного письменника є джерелом його високих поривів та ідей, а не теорії підірвані від буденної праці, вдачі, характеру та таланту людини.

Про І. Франка пишемо щороку багато статей і навіть говоримо надхмарні промови, доповнюючи ними різні загальні характеристики письменника, що замість наближувати нас до нього, тільки віддаляють від його живої постаті та його творів. Неодина читач книжки М. Мочульського буде може здивований, що в ній так багато подробиць з буденного життя і що так мало там теоретичних міркувань. Це саме треба вважати за її прикмету, а не недостачу. Подробиці з приватного життя великого письменника доглянені у зв'язку з його психологією завжди спонукують до рефлексій, навіть якщо ми мали на них інший погляд.

Цікаві тут спостереження про останні хвилини Франка; у великій пригоді вчителям і учням стануть деякі інтерпретації творів подані критиком.

М. Р.

самого своєю істністю. Він мав легкість і прозорість зовсім не німецьку, наскрізь французьку і в критиці (напр. його огляд німецької філософії) і в поезії.

Чи можна що нового сказати про чар лірики Гайного? Її прирівнювали з Гетогою. Гете не завжди має безпосередність і простоту Гайного, — ніколи не має його іронії, сарказму, поривів і того, що є Феніксом лірики — вогню змішаного з пожемою почувань.

Із книжки А. Валентини знайомимося з довгою галереєю постатей, з якими вважали Гайного знайомства, кохання, дружба. До кожної з них мав Гайне особисте, сильно зазначене становище. Його безмежна любов батька та матері — зворушлива риса; його пошана та погорда для його дядька Соломона, з якого підмог він так часто користав, має всі нюанси трагікомедії, якто великий банкір не розумів великого поета.

Над численними поезіями Гайного знаходять жіночі імена, за якими ховаються прототипи Музи. Тільки деякі з них відкривають чужі біографи. Були між ними видаткові жінки: Рахеля Леввін-Варнгаген, Христина Бельджіозо, Жорж Санд. Його знайомості з великими людьми своєї доби з Паганіні, Вагнером, А. В. Шлегелем, Готіе, його довголітнє подружжя з неосвіченою французькою — все це сторінки прецікавої романтичної повісті.

Живучи, Гайне поводився не раз як боягуз і людина без хребта, — змиряючи довгими роками проявляв силу волі та гумору, що мимові догма мучеників.

М. Р.

ДБАЙ ПРО ЗДОРОВ'ЛЯ!

мясні вироби

„Центросоюзу“

свіжі — здорові — поживні.

Автор національного гімну — ворог народу.

У Німеччині мало хто тепер читає Гайного. Тепер приходить на нього нова черга боротьби. Конфлікт між німецьким і європейським духом жити у душі того абутованого поета, що пробував себе освоїти, націоналізувати у собі, який залишив „національний гімн“. Може серед теперішніх німців мало хто і знає, хто автор „Людський“, яку співають гітлерівці. Непро-ж інак Гайного вимащують з його творів, і твори пошукують в бібліотеках.

Життя великого поета не завжди цікаве; не так легко з нього добути „повчальну лекцію“. Але, щоб написати Гайнів життєпис не треба відшукати цікавих подробиць, здогадуватися про конфлікти. Не дивно, що за останні роки з'явилось три великі життєписи Гайного: Людовік Тернер по англійськи, Каміля Моклера по французьки і Антоніні Валентин по німецьки. Останній перекладений уже на кілька мов, цього року і на польську.*

Це ж життєпис особи, а цілої доби. Тут багато питань, як формуються його ідеї та почуття під впливом суспільних течій та особистих досвідів. На суспільній течії складалася реакція пруського абсолютизму, що відомо як „ідея вільності“. Коли ми про це говоримо, казали нам, що все буде добре, і тепер доводиться з нами, як із собаками* кричати у строгих Гайне.

Богатство трагедій мав Гайне кілька. Першою була його приналежність до життя. Раз приїхав до свого походження, коли бунтували проти пруської брутальності, чванливості і тупості. — то знову вирівався його, і знову. Раз прийняв християнство і десятиліттям довів себе до припинення, що зробив з нього кар'єру. Ще більше непорозуміння він мав, коли, що стали його Музами. Деякі з них були його довгими прихильниками в найкращому розумінні його слова, обіймаючи в ньому переконання його генія.

Суспільно-політичні погляди Гайного зрозуміли більш ворогів. Не його погляди, а його „Меланхоль“, Тов. Вуд. 1938.

дження, а ці погляди рішили про те, що у Німеччині досі воюють з його творами. На вигнанні у Франції написав за багато гірких слів, які обурюють німців. Ось одна з пересторог: „І прийде день. Нале на сходах амфітеатру зберуться народи докола німців, щоб пригладитись великому турнірові. Раджу вам, французи, сидіть тихо, не плескайте... бажаю вам добра і говорю вам гірку правду. Ви повинні більше боятись свободної Німеччини, ніж цілого Святого Союзу з усіма хорватами та козаками. Бо передовсім вас не люблять у Німеччині, що майже неймовірно, зваживши те, які ви симпатичні і кілька клопоту ви собі завдали підчас побуту в Німеччині, щоб приподобатись найкращій і найліпшій частині німецького народу. Але навіть якщо і ця частина вас любила, то це люди, що не мають зброї і їх дружба не може вам ніщо придатись... Якщо нам одного дня прийшла охота посваритись із вами, не забракне нам притоки. Воляю, щоб ви були сторожкі та обережні. У Німеччині може трапитись це чи те: може дійти до влади пруський князь або д-р Вірт, але ви будете завжди під зброєю, вартуйте з рушницею на плечах.“

Таких віщих слів знайдете більше в поета, що мав не тільки чутливе серце, але і гостро вишкочений мозок. Гайне був німецьким патріотом, однак таким, що домагався від німців ідей, які могли б поширюватися на інші народи. В цьому пункті він споріднений з Гетем. Його захват Наполеонівською армією яшов від переконання, що національний дух цієї армії принесе національне та соціальне визволення іншим народам і посуне вперед цивілізацію. Гайне поживував іронічно головою, слухаючи теорій свого приятеля Маркса, що Німеччина має стати носієм нової всесвітньої ідеї пролетарського соціалізму. Він твердив (і в цьому ще раз не помилюсь), що німецька революція не тільки не піднесе вище поза європейську свободу, але відкине її, яку Європа вже здобула.

Багато німців не може виділити Гайному безоглядної широти, з якою він говорив про великі риси німецької вдачі та її духовних провідників до великих філософів включно. Він мав незвичайно континентальний ум, що мучив його

Літературна хроніка

ДВІ ПИСЬМЕННИЦІ ПЕРЕСВАРИЛИСЬ.

Дві відомі польські письменниці показали у конфлікті, що пахне скандалом. Відомою поетесою Камілією Ільковичовою видала книжку „Стежка обид двох“ — літературний дослід, присвячений маршалу Пилсудському. Поетеса була 9 років особистою секретаркою маршала. Її книжку видали видавці „матерією тої дрібної стежки, якою пішло її життя, що супроводило на короткий час на великій дорозі діяльності маршала та долі Польщі“. Як критику на цю книжку видала письменниця Марія Я. Вальцпольська брошуру п. а. „Після в печері лева“, висміюючи в ній прозовий дебют поетеси якнайбільшою іронією, починаючи від загальної такої книжки аж до її форми й тону. Вальцпольська каже, що поетеса хотіла своє але прирване зокремові і свою малу особу зважати з великим іменем маршала, не розуміючи ні його діяльності ні індивідуальності. У цій критиці Вальцпольська не стрималася від найгостріших слів, називаючи авторку сентиментальною і статуткою, що відрізняє від мисли. Брошура зібралася радою, щоб поетеса залишилася при своїх „гарних віршах, поезії і релігійних, але ледяй вони осягають тому маршала Пилсудського“ і не рекламувала себе при цьому, бо його не розуміла. Якщо жінки могли послидуватися — без стріли на 10 років не обійшлося б.

„ПАНІ БОВАРИ“ У ПОЛЬСЬКИХ ПЕРЕРІВЦІ.

У Варшаві відкрити новий театр під управління відомої артистки Малінької, яка на першу астану вибрала прозу „Пані Бовари“, драму відомої письменниці Софії Налковської. Драма зроблена на підставі славної повісті Флобера. Минулого року авторка так перерізу в Парижі, директор і режисер театру Баг, викликаючи самого опікунства такої справи сентиментально. „Пані Бовари“ належить до тих архітектур, читачи яких не можуть уникати собі в іншій формі. Повість не має „ефектних“ сцен і вся утримана у „сірому“ таї. В відгуку варшавської критики відомо б, що С. Налковська так ауміла перекласти на сцену велику динаміку Флобера, бо вона мала уник.

У Празі показали як астану всі чеські книжки перекладені на чужі мови за останніх 20 років. За той час найбільше їх перекладав Німеччина — 253, Югославія 246, Польща 111, Англія 89, СРСР 84, Франція 83.

В Англії появилася у 3 томах досі невидана збірка Дікенса. Вони приносять чимало подробиць до знання життя великого письменника, але його характеристики не зміняють. Відомо, що автор „Клубу Піквік“ асовім не розумівся на політиці і не мав доступу до громадських справ.

Сторінка без політики.

Славянські лови та народня вдача.

Рівно 100 років тому якийсь багатий француз вибрався на лови на наші землі, польські та російські. На ловах він зустрічався з різними людьми і приглядався їх звичаям. З того, як деякі поведилися, він робив загальні висновки. Один із наших молодих дослідників переглядаючи старі французькі журнали знайшов в одному з них цікаву статтю під заголовком „Лови в Росії, Польщі та країні козаків“. Цей журнал звався оригінально „Злодій. Газета французьких часописів“. Стаття перекладена з ч. 20. з 16 травня 1838 р. Для пояснення слід зазначити, що замість терміну „Україна“, вживаного часто тодішніми французами, вживали теж не раз назву „земля козаків“. Стаття підписана криптонімом М. С.

„Лови, це не тільки заняття, це справжня необхідність для славянських панів, як балі і театри для парижан; це мініатюрна війна і то війна, получена з правдивою приємністю. Я маю на думці ті великі лови, де маємо численне товариство і де воно по трудах дня засідає до веселого бенкету.

Справжній славянин, себто шляхтич чи селянин, живе на селі. Міста заселені трохи не самими німцями та жидами і коли сьогодні деякі елементи, смішні малювальники французьких і англійських звичаїв, пробують перебувати знову в містах, то це дегенерати, в яких загинула первісна вдача; бо, як каже одна російська думка — славянин вірний образ своїх предків, прив'язаний коренем до батьківської хати і покидає її тільки тоді, коли вимагає цього служба для рідного краю, процесу у суді або потреба бути на ярмарку. Що ж мав би він робити у своїй башті? Лектура — це якби найсмачніші страви, які вінці набридають, коли їх не змінювати; а зрештою, він не хоче авідувати свій розум авторам мертвим або живим. Коли ви йому говорите про промисл і спекуляцію, він відповість вам: Бог дав мені родючу землю, я орю, сію і живу з того, що дає мені мій грунт.

Тож коли прийде осінь, коли поставлять волів на змівлю, славянський пан мусить доконче полювати, щоб мати заняття; але найсильніша спонукка їхньої пристрасти до ловів, це її надмірний нахил до пишноти. Пан, який має лише п'ять або шість сіл, може щодо стовпів, на які тримає він свій дім, рівнятися з малим німецьким володарем. Вони нехтують одягами та баллами; це надто по-мішанському, по скупарськи для них. Від коли їм не вільно утримувати війська, вони не вміють обійтися без ловівських причащань, без псарників, верхових коней і собак. Ніби якийсь князь у супроводі свого двора, славянський пан виїздить з численним почотом мисливих і воюватиме може проти... зайця; але чи справа у тому проти якого ворога? Увесь його почот послухний йому на один його знак і він щасливіший мабуть від кокетки, яка здобула перлу Клеопатри; бо перлу можуть оцінити тільки знавці, тоді як пишнота кидається в очі всім, осліплює, пориває — і людська пиха задоволена.

Додайте до цих причин войовничі звички та національні забобони. Хто переїде всі славянські країни в день св. Михайла, напередодні Різдва, той почує лише звуки рогів, гавкіт, стріли рушниць; він побачить тільки дику звірину у розтінці, собак і коней, які у своєму невгамовному бігу дотикають животами полесних трав. Немов би якийсь шал огорнув тварин і людей. По селях жінки, діти, старі діди біжать гурмою на дорогу, кудю проїздитимуть мисливці, а шумом та метушню, що їх голі змаювати. Але чому? Тому, що день св. Михайла, це день відкриття ловів, загальний поклик лова до зброї і що кожний добрий славянин там вірний звичаєм своїх батьків. Щодо Різдва, то всі там переконані, що, якщо в цей день хто побачить на ловах дичину, то щастя сприйматиме йому цілий рік, і що коли вбити її, всі задуми владуться. Інакше залишається тільки замовитися в хаті і, борони Боже, нізачо не братися, бо все скінчиться але. Те вішування певне, а тому, що люди завжди ласі на всякі гороскопи, всі спінать на лони напередодні Різдва.

Треба б списати цілі томи на те, щоб описати всі роди ловів у славянських країнах; тимто ми обмежимося тільки до ловів, які рік-

няться аж надто від ловів у решті Європи і які влаштовують серед поляків, росіян та в козаків.

Вовків сила силена у лісах Польщі і Росії та у степах козаків. Від листопада аж до лютого, вони ходять разом (ватагами) по сорок, не раз і більше. Вони не тільки забігають до сіл і вдираються у стаїні, але, коли земля вкрита снігом, нападають і на подорожніх. Нерідко вони пожирали вояків, як і їх коней, і потім віднаходжено тільки зброю та шматки одягу. Тимто, хоч мелвідь, лось і олень мають далеко більшу вартість, мисливці ведуть війну передовсім з вовками.

У серпні, коли жива скінчилися, лісничі, що навчилися наслідувати виття вовків, стараються викрити, де вони мають своє лігво, а саме по таких ознаках: вовк ніколи не робить спустошення в місці, де його самця береже свої малі; він іде геть далеко, щоб збити з дороги мисливих; але також там, де перебувають вовчича та її вовченята, можна знайти кістки звірят, які послужили їм за поживу. Ніколи чути навіть бекання овець і рохкання поросят, що їх приносять старі вовки своїм малим.

Коли ось так лісничі повисліджують лігва, вони їдуть туди і можливо якнайближче приймаються на дереві або в хащах. Вовки вирушають на виправу тільки коло десятої години вечора. Коли вони вже відійшли і малі залишилися самі, лісничі починають глухо завивати, як старий вовк, що був би десь далеко; за раз вовченята давай відповідати, спершу один по одному, а далі всі нараз галасливо; так можна оцінити їх кількість. Проте треба лишити старим вовкам час відійти досить далеко, щоб нічого не було чути та щоб їх поворот не перекрив висліджування. Завивальники опинились би у дуже скрутному становищі, особливо в місцях, де нема дерев. Ця музика вовченят серед нічної тиші має в собі щось жахливого;

часто волосся стає на голові найпідвиможнішого чоловіка. Треба бути справді пристрасним мисливцем, або призначеним до дуже самотнього служу, щоб виконувати це діло.

Серед шляхетства великої славянської родини, польські пани це ті, що люблять найбільше чванитись. Вони руйнують себе із чванливості; але треба це також сказати, щоб повільнити своє прекрасне серце, яке завжди тільки тоді справжньої приємності, коли діляє її з приятелями, знайомими навіть і в степі, що їх бачать лише удень лова.

Відомо, що один Радзівіл, показуючи на одного дня королеві Августові голу й відкрити полювати. Король відповів з усмішкою, що не бачить там ліса. „Нічого! — сказав князь, — і запрошую Вашої Величності прийти сюди на тра полювати на лося, вепра й оленя“. І спроби на другий день на рівнині був ліс, що мав якби вичарований; він і ріснів вепрами, оленями й лосями як праліс. Князь захотів дати королеві та панам його почоту високу думку про свою потугу. Від кількох днів тисячі собак були зайняті викопуванням дерев, які мали насаджено ліс і дику звірі, зловлені в сіті й приведені нагілками, заселили його. Ця фізія коштувала силу грошей, зате траплялося, що режє спогад про лова на радзівільський сібіс. Тих кілька свідків цієї події, що ще живуть, помруть, але спогад про що подіє не вмире. Батьки розкажуть його своїм дітям.

Граф Браніцький, великий гетьман польський, пізніше герцог Катерини II, титляр і собою на своїх ловівських виправах та годів чотири осінні місяці більш тисячі собак і вдвоє стільки коней.

М. Стецький з Мельниківців що в 1831 р., мав завжди в себе більше трьох сотень ловів, що їх єдиним заняттям було спровадити його на ловах. Ті лови, що тривали більше як шість тижнів, були розвагою для всіх приятелів, сусідів та всіх поляків, що хотіли в них брати участь.

Гурми собак, що їх утримують польські пани є велетенські в порівнянні з нашими етками.

(Довідник був)

УКРАЇНСЬКА ФАБРИКА

„ТЕКСТИЛЬ“

В ПЕРЕМІШЛІ
ВУЛ. ЛУКАСІНСЬКОГО 9

виробляє:

ВОВНЯНІ МАТЕРІЯЛИ-САМОТКАНИ І НАЙРІЗНОРОДНІШІ ПОЛОТНА до вишивання.

Місто наче табір прокажених.

Підчас еспанських боїв була теж згадка про одне мале містечко Фугуерас. Воно лежить у 20 км. від французького кордону. Підчас миру там жило всього 25.000 осіб. В останній час там прибиравалося 200.000 мешканців з різних частин Каталонії. Туди еспанський лівий уряд переніс свої міністерства. Деякі міністри ночують... на французькій території, а на день вертаються до Фугуераса. Та тепер наїхало пів мільона втікачів; це останній етап утечі до Франції. Десятки тисяч людей спить на вулицях, у шатрах або голоті при втрах. Вулицями не можна проїхати; цілі гори предметів загороджують дорогу —

домашнього добра, що мокне або розкисає пропадає. Тисячі бідаків прогнаних з своїх хат чи заляканих утікачів прохав милостині; пробує дістатися до Франції. Місто вистало табором, шпиталі і дім божівських. Усі скрині зачинені; нема віде хліба. Невідомо, чи живуть ті люди. За коробку сардинок платять багаті 200 пезет. Військова команда марширує тільки тих, що працюють при окопах. Вранці надітають на місто дітки армії Франції щоб бомбардувати місто. Після кожної бомби залишається кільканація чи кільканація трупів і стовпи диму. Місто англіє як табір прокажених.

Найкраще запобігти всякій біді

і не бідувати, а запобіжимо біді тільки ошадністю

В ЗЕМЕЛЬНІМ БАНКУ ГІПОТЕЧНІМ У ЛЬВОВІ

вул. Словацького 14.

(Філія Банку: Станіславів, ул. Собільського 12.)

Краще біді запобігати...

Розумна запобігливість дуже корисна у нашій боротьбі за існування. Кожний знає про запобігливість у медицині та гігієні. Вона помагає в всяких заходах, що запобігають недугам, — і важливіше від самого лікування. Бо легше запобігти хворобі, ніж її лікувати. Запобігливі способи вживаємо теж, наприклад, у комунікації. Це ті semaфори на рейках, ратункові човни і пали на кривих, легкопали аз літках і так інше. Все це має запобігати нещастю, або бодай зменшувати його наслідки. Те, що ми візьми тепло вживаємося, — те, що відживляємося, — і те, що працюємо, — також

запобігливість... щоб не переступити меж не впасти з сил, — щоб не опинитися без сил до життя. Та значайно забуваємо, що прес конечність іще перед усім життям може охоронити нас перед усім життям. Запобігливість — то ошадність. Чи ошадність — це не охоронити нас перед усім життям, аї утрати праці, на випадок нещастя, або перед важким терміном в іншому житті? Певно, що так! Тож запобігливість — це ошадність в різних банках. наприклад, у земельному Банку!

„Карпатська Січ“ не була вмішана

У МУКАЧІВСЬКИЙ ІНЦИДЕНТ.

У зв'язку з остаточною пологою мукачівського інциденту орган УНО пише: „Свого часу німецькі часописи приписали за мадярським військом, що в нападі під Руськовом та Мукачеві брали участь і січовики. Ми сконстатували — і не нам вперше потвердила Команда „Карпатської Січі“, що січовики ніяк не брали участі в тих нападах. Ми тутами не взяли участі в тих нападах.“

Мадяри, як і все, базували б бачити в „Карпатській Січі“ лише незорганізовані й нездyscyпліновані гурти. На щастя наша „Січ“ не заповняла і порадом; вона ніколи не дається спонукати“.

УЖС ДЛЯ ІНСТРУКТОРІВ ЖІНОЧИХ ВІДДІЛІВ „КАРПАТСЬКОЇ СІЧІ“.

Як подає УПС з Відня, 15. п. м. підніється новий курс для інструкторів жіночих відділів „Карпатської Січі“. У ньому візьме участь не тільки членкиня в кожній округі.

Курс обіймає викладання з українознавства, військової служби, ведення літчих салів, фізичне виховання, іпоряд, гуртірка на загальноукраїнські теми і ін.

Хуст - Перечин

НОВА ЗАЛІЗНИЧНА ЛІНІЯ В КАРПАТ. УКРАЇНІ.

Віповідомляє німецький комунікат з братиславської радіостанції, Карпатська Україна приступає до будови залізничної лінії, що поєднує Хуст з Перечином. Поміри в терені піchnуть з весною. Пониміє буде це вузькоколійкова лінія з майбутньому перебудують її на нормальну колію. Будова тої залізничної коштуватиме ще 40 мільонів корон.

КОМУНІКАЦІЙНА РАДА.

Як подає КУП, в Хусті відбулися засідання місцевої комунікаційної ради, в якому взяли участь представники міністерств: комунікацій, торгівлі та земледілля.

ВИКИНЧУЮТЬ ШЛЯХИ.

КУП повідомляє, що на шляху коло Хусту почало працювати коло дороги, що окружує Ужгород. Також кінчать будову шляху б. Підгорини.

ПРАВА НІМЕЦЬКОЇ МЕНШИНИ В КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Як подає братиславська радіостанція, карпатський уряд повідомив усі округи, що німці без огляду на державну приналежність мають на території Карпатської України право організуватися, приналежати до націонал-соціалістичної ідеології та носити зброю.

ВОРОЖА ПРОПАГАНДА ПРАЦЮЄ.

З відомою промовою УНО, яка появилася в німецькій пресі, доводиться, що чужі агенти поширюють по селах неправдиві вістки, не тільки про. Прохали обставини управління у Празі як нібито і немислимі прем'єра о. д-ра Волошини відійшли до Праги. Провід УНО визнає промову Карпатської України віддавати органам місцевої влади, що поширюють такі фальшиві вістки.

„НОВА СЦЕНА“ ОБІЗДИТЬ КАРПАТСЬКУ УКРАЇНУ.

Як подає КУП, театр „Нова Сцена“ закінчив виступи у Хусті та виїхав у західну частину України. Перші гостинні виступи „Нова Сцена“ відбулися у Сваляві.

НОВА ПОМІЧ АМЕРИКАНСЬКОЇ ЕМІГРАЦІЇ ДЛЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Як подає карпатська преса, голова ОДВУ американський пов'язаний Фелора Рендерманн, о. д-ра Волошини через Чеховий уряд просить олігархії, крім того вже збірні на нові місця для Карпатської України. Забезпечення емігрантів велику програму української України.

У СТОТУ НЕМА УКРАЇНСЬКОЇ АВДІЦІЇ З ВІДНІ.

УПС повідомляє, що в суботу віденська радіостанція не мала української аудиторії, бо ніхто не хотів слухати промови Галліфа.

Бюджетова комісія союму радить над бюджетом армії.

Референт пос. Пікуса обговорив підготовку населення до оборони держави, спираючись зокрема над вихованням воїнів, над відділами нац. оборони, військовим передатком, фізичним вихованням, юнацькими відділами праці, академічною легією і т. п. Описав він також матеріальну підготовку війська, зброю, муніцію, летунство, панирні відділи, маринарку, прохартування, військовий промисел. Референт поставив високі вимоги до бюджету міністерства військових справ, який на його думку є навіть за скромний.

Міністр ген. Каспржикський у своїй промові підкреснив, що хоч бюджет його resortу підлягає військовій тайні, він все таки є предметом точної контролю. Засоби, які він дістає до диспозиції, не відповідають вповні потребам, тому

мусить їх уживати дуже пильно. Зрештою впливи на потреби армії здійснюються, зокрема від громадянства. Розбудова оборонного промислу дає змогу скорше здійснювати програму дозброєння та це вимагає більших засобів.

До законодатних палат має вплинути пропозиція зміни скарбового закону, що дасть урядові право збільшувати бюджет війська деякими надзвичайними впливами. Крім того інвестиційний план обіймає позиції, пов'язані з потребами дозброєння.

Пос. Зомершталін заперечив, що жидівська меншість готова до всяких жертв для оборони держави.

Останній промовляв передсідник комісії, віце-маршал Суржикський.

Представник французького уряду виїхав до Бургосу.

Як подає Аванс, французький уряд вислав до Бургосу б. міністра сенатора Берара, що має з тамтешніми урядовими колами обговорити пильні питання, пов'язані з репатріацією каталонських утікачів та з долею політичних в'язнів.

Питання офіційного представника Франції в Бургосі поладать описи, коли вирішить його уряд. Сен. Берар не дав ніяких в'яностей представникам преси. Як говорять, небагато відає до Бургосу кардинал Болдір, член Французької Академії.

ГОЛОСИ ПРЕСИ.

За винятком лівих часописів, французька преса прийняла візид Берара прихильно. Вона стверджує, що голі здержуватися від взаємини з урядом, якому підлягає 80 проц. Еспанії. Бе-

рар має поінформуватися, в яких умовах можливо налагодити нормальні взаємини між Парижем і Бургосом.

Німецька преса з Іронією згадує про ініціативу Парижа, яка прийшла так пізно — після повного розгрому червоних.

ДЕГРЕЛЬ У БУРГОСІ.

В п'ятницю приїхав до Бургосу провідник бельгійської партії „Ренс“ Дегрель.

12 КІЛЬОМЕТРІВ ВІД ХЕРОНИ.

Передні сторожі еспанських нац. військ віддаєні вже лише на 12 км. від Херони. Над морем нац. війська здобули Кальдас де Мальєз та важкий залізничний вузол Іаго Стера.

Червоні втікають в неладі і не пробують боронитися.

Кінець військового поготівля Чехо-Словацьчини.

ГЕНЕРАЛ КРЕЙЧІ ТРАТИТЬ ТИТУЛ НАЧАЛЬНОГО ВОЖДА.

На основі постанови праського уряду 28. п. м. кінчаться стан воєнного поготівля, проголошений 28. IX. 1939. Президент звільняє генерала Крейчі з становища начальника вождя; він залишається шефом генерального штабу.

При кінці лютого звільнять воїнів з 1938 річника, які ще залишилися в чинній службі.

Відповідь міністра Галліфа на промову Гітлера.

Мін. Галліфакс висловив у п'ятницю вечором на зборах консервативів у Галлі промову, у великій частині присвячену закордонній політиці. Він станув в обороні мирової політики Чемберлена; якби навіть — мовляв — вибухла війна, ми не мали б сумніву, що наші зусилля, щоб зберегти мир були оправдані.

Згадуючи про римську візиту, Галліфакс висловив вдоділя з поправи англо-італійських

взаємин, але зразом і неспокій з причини загострення між Римом і Парижем, з яким Льовелло тісно зв'язаний.

Дальше Галліфакс заперечив твердження Гітлера, що у світовій війні Англія намагалася знищити Німеччину, як суперника у торгівлі, та обговорив англо-німецьке зближення у різних ділянках.

Міністерство скарбу має емітувати 4,5-процентову позичку на 2 мільярди корон, щоб покрити найпильніші зобов'язання держави за мобілізаційні доставки.

Протижидівський замах у Будапешті.

13 жидів равених під синагогою.

Будапештська поліція повідомляє в офіційному комунікаті:

Невідомі люди кинули дві гранати на жидів,

що виходили зі синагоги. Ранено 13 осіб, з них 4 важко. Арештовано 3 особи, підозрілі в організуванні замаху. Слідство триває.

Єгипетська амбасада в Тегерані й іранська в Каїрі.

З огляду на недалеке подружжя іранського наслідника престолу з єгипетською королівною Фавзією, та з уваги на традиційну приязнь між

Іраном і Єгиптом, голови обох держав рішили піднести взаїмні дипломатичні представництва до ступня амбасад.

ВИБУХ У ФАБРИЦІ МУНІЦІ.

ЛАРШАВА. ПАТ. Вчора у виробній муніції в Рембертові при набиранні муніції стався вибух, що потягнув за собою жертви у людях, а саме: трьох убитих і кількох поранених. Причину вибуху досліджує фахова комісія та слідча влада.

ПРОТЕСТ АМЕРИКАНСЬКОГО АМБАСАДОРА В РИМІ ПРОТИ ЗІНВАГИ ПРЕЗИДЕНТА РУЗВЕЛЬТА.

Американський амбасадор відвідав мін. Чаня і зложив йому ноту, в якій виступає проти становища італійської преси, яка критикує особисто през. Рузвельта.

Повний вибір літчої літератури, драматичної, безетристичної, наукової та господарської, найдете в книгарні „Рідної Школи“, Львів, вул. Смиківська ч. 20.

АРЕШТУВАЛИ ЖІНКУ ГАНДІЯ.

В індійському місті Гайкот арештували жінку Ганді за те, що вона агітувала за непослухом супроти влади.

ІРЛАНДСЬКІ БОМБИ ЗНОВ ВИБУХАЮТЬ У ЛЬОНДОНІ.

У двох статках льондонської відомої залякці вибухли бомби, що ранили дві особи. Поліція припускає, що ці замах виконали „ірландська республ. армія“.

МАДЯРСЬКИЙ ПОСОЛ У МІНІСТРА ЧЯНА.

Мін. Чяно відбув з мадярським послом розмову про ситуацію, яка виникла після виступу СССР, що домагається скасування союзу ської амбасад в Будапешті і мадярської в Москві.

ФАБРИЧНІ ЦІНИ!

продає найдешевше **КОВДРН, МАТРАЦИ**, подушки з пір'я, простирали, готові пошивки
рушники, обрус, полотня, шифони, **КОЦИ, КАПИ, ФІРАНКИ**

Антін Петрушевський

Львів, ул. ГАЛИЦЬКА 20. Тел. 213-33.
Шаньки на бажання дарю.

НОВИНКИ

5

Лютый

НЕДІЛЯ

От. ст. 23. січня 1939.

Над. Блаудного Сина. Клімента.

Лет. Отарова. Агата.

Сонце: схід — 6.54, захід — 16.23.

Місяць: схід — 19.07, захід — 7.80.

Завтра: 6. лютого. Поводило.

От. ст. 24. січня 1939.

Косміч. зор.

Лет. Тит. ш. Дорота.

Сонце: схід — 6.52, захід — 16.25.

Місяць: схід — 20.07, захід — 8.00.

Південно-схід: 7. лютого. Вікторія.

От. ст. 25. січня 1939.

Григорія Богослова.

Лет. Романада.

Сонце: схід — 6.51, захід — 16.26.

Місяць: схід — 21.05, захід — 8.58.

— Конфіскація „Діла“. Вчорашнє „Діло“ ч. 25 підпало конфіскації за одну малу статейку разом із наголовком. По конфіскації видали ми другий наклад.

— Відчит п. а. „Італійські обрії“ виголосить п. М. Турчанович д-р Політичних Наук на сходинках Кружка ім. Ганни Барвінок при вул. Мохманського 12, в середу 8. II. в год. 6-й попол. 301

— Космео — Львів, Миколая 7, фахово порадить Вам Пані, як раціонально плекати вроду. 2933 16—20

— 3 якийкращих шкірок футро — поручає і виконує у нас тільки Юлія Глушевський — рік оснув. 1928 — Львів, пл. Капітульна 3. I. пов., телефон 254-46. 2500 13—90

— Вугіль—кокс—дерево доставляє моладу українське підприємство Володимир Сидорак і м-р Семен Штайн. Замовляти: вул. Оборони Львова 14, давніше Сикстуська 48. 262 2—10

— Найкраща пожива — це городина і овочі, а як їх придбати навчить цікавий, багато ілюстрований місячник „Сад і Город“, що коштує на рік тільки 2.50 зол. Адреса: Львів, Руська 20.

— Дати кожній українській родині здоровий власний дім з городом і садом це гасло кооперативного Мішанського Союзу Кредитового у Львові, вул. Руська ч. 3, тел. 215-16. П. К. О. 510-575 — Домогайтесь інформативного листка!

— Трагедійний Вечір Празник. Концерт — Врідж — Лансінг, над раном біла кава з бабкою, гладжує Т-во допомоги вдовам і сиротам по сиротинцях „Доля“ дня 7. лютого 1939 в год. 9.30 в залах Народного Дому. 206

— Загальні Збори анікіантів при СМА відбудуться в неділю 5. ч. м. в год. 16-й у Львові, в домі при вул. Костюшка 5. Програма зборів змалює.

— Рада Філії Товариства Українських Науко-вих Викадані ім. П. Могили у Львові повідомляє, що з незалежних від неї причин Крутянська Академія відбудеться не, як було подано 5. лютого ч. р., а в неділю 12. ч. м. в год. 12-й в залі Театру Рівногородностей. Білети вступу в ціні від 1.— до 3.— зол. можна набувати в дні 9—11. лютого в Союзному Базарі від год. 15. до 19. та в день академії від год. 9-ої при кві.

— Справа української мови перед Визлом Начальною Адм. Ради. Із заведенням нового закону про устрій адвокатури — першою новинкою, з якою стурнулася адвокати українці, була заборона вживати української мови у всіх вносинах з Адм. Палатою. Від цієї заборони деякі адвокати зробили відклик до Начальної Адм. Ради. В цій справі визначено розправу на день 4. лютого ч. р., на якій розглянуть відклики през. д-ра Костя Левицького й пос. д-ра Романа Перфецького — адвокатів у Львові. Про наслідки цієї важкої справи — самостійно повідомимо.

— Хто ще не дістав запрошення на Вечір Червоної Калини і ТОПЖ-у — 4. II. 1939, про- му зголошуватися по них до год. 12. в „Черво-ній Калині“ Змішанця 12, а від 19. год. при- квіт вступити в „Нар. Дом“

— Виступи артистичної пари. Як нас вибор- нить 9. ч. м. виступає пара молоді, молоді артисти ч. Олександра Пилипівська (співачка) і в. Анатолія Поліщука (співачка на сопрано) що містять

Галичини. В програму входить шість танців, з чого три стилізовані українські і соль-оспіван (народні пісні, Лисенко, Шуберт, Шуман). П. О. Нижанківська молоденька талановита тане- чниця, учениця школи п. Суховерської, і п. А. Поліщука відомий баритон (знаний з прегарної кресни в „Наталії Полтавці“ та в фільмі „До добра і краси“). Артисти завітають у першу чергу до Бережан, а потім до одинадцяти міст. Бажаємо молодим артистам повного успіху і сподіваємось, що своїми виступами вповні вдоволять публіку.

— „Мистецтво, як чинник пропаганди“. Від- чит Петра Мегіка під таким наголовком відбу- деться в неділю, 5. ч. м. заходом Українського Мистецького Гуртка „Спокій“ у приміщенні клубу „Прометей“, Варшава, Ал. Єрусалимські 7. в год. 5. пополудні.

ГРИПА? ?

ТАБЛЕТКИ
ASPIRIN

— Вивезли до Берези Картузької. Дня 25. січня ч. р. заарештували і відставили до Берези Картузької молодого селянського письменника з села Тростинця повіту снітинського (Покуття) Миколу Марчука-Зоряного.

— „Краківський Готель“ у Львові недавно ліквідували і там примістять частину бюр львівського суду. При цій нагоді варто прига- дати цікаві подробиці з історії „Краківського Готелю“. Ще заки українці побудували „Народ- ню Гостинницю“, купили були від Баронча „Краківський Готель“, щоб там уладити украї- нську гостинницю. Однак під натиском поль- ських коз власник Краківського Готелю віддав українцям подвійний, дуже високий задаток. Тоді то побудовано „Народню Гостинницю“ в худі кращому й догіднішому місці. Зате-ж „Краківський Готель“ діждався своєї ліквідації. Таким чином і в цьому випадку можна засто- сувати народню приказку: „Нема алого, що не вийшло б на добре“.

УБРАННЯ І ПАЛЬТА ДО МІРИ

з найбільшій безпечній матеріалів поручає

ШАПІРА

вул. Личківська ч. 1.

— Процес проти двох польських студентів. Як відомо, у слідчій взаємності у Львові перебу- вавши 2 студенти медицини У. Я. К. Опала та Орхеля, яких поліція арештувала після відомої ревізії в Домі Медиків. Підчас тієї ревізії поліція знайшла в кімнаті обох студентів зброю та вибухові матеріали. Слідство в цій справі вже закінчили й обом арештованим перепали акт обвинувачення. Розправа відбудеться 14. ч. м. перед окружним суддею Майковським.

— Скандальна еротична афера у Львові. Львівська поліція арештувала д-ра Генрика Рапапорта, б. учениця шкільного заведення С. К. та Євгенію Берг жінку приватного урядовця під дахом намовлювання учениць до нemo- разних вчинків. Ця справа виглядає так: По- ліція заарештувала вже у грудні ч. р., що вче- ром до деяких алокалів приходять у товари- стві старших мученик молоді дівчата, імовірно учениці, які відтак відвідували зі своїми при- ватними товаришами гарсонеру д-ра Генрика Рапапорта при вул. Пронівських 6. Крім того службовички жіночої поліц. санітарної бригади ствердили, що Рапапорт поширює денераліза- цію серед деяких учениць польських гімназій, закликаючи на хомку дорого українним корис- тими „срібними листами“, шовковими панчи- ками, дорогими сукнями і т. д. Співробітником Рапапорта був алокал д-р Норберт Пар, за- ка- жує адвокат, якого підчас шпигування „Яслом“. Коли 20 делегатових алокал попало в павутин-

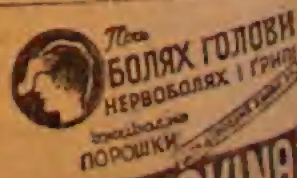
ня деправаторів. Були це алокалі, що мало од- ного наукового заведення, що мало од- ного помічників, які переводили набір сирот на та Євгенію Берг. Жертви цієї афери — це більша дочка урядовця, одна навіть дочка ректора сільських маєтків. Як виникло са- мство, три жертви лікуються у лічних, а в- куються вдома, дві перейшли в подвійний раці. Афера викликала у Львові велике враження.

— Львівська хроніка. Перед кімкою а- тик із заведення для умов хорих у пар- кові 37-літній пацієнт Петро Чорний, що перебував там від 2 літ. — Тома Гусь, який трамвай узяв 31. ч. м. в МКЕ платив, який із бюра і до цієї пори не вернувся дод- При вул. Розвадовського намагалася само- ти самогубством 34-літня Анна Овчарук, яка запалила в мешканні диму свічку, що в- чадитися. Ці апору відрагували. — Юлія- лександра Печерик намагалася застрити са- туратом із причини родинних неспоруд. — Також 52-літня Марія Гавликівська нама- ся по суперечці з чоловіком наложити на руку й тому напилася лізолю.

— За прославлювання пок. полк. Євгені- новальця. Перед окр. судом у Перемішлі бу- лася розправа проти Остапа Романа і та Розалії Хархаліс за те, що вони по змис- полк. Євгена Ковналя розкинули бум в передмістях Яворова летючки, в яких про- лювали покійного. Линду засудили на 5 років в'язниці, Розалію Хархаліс на 3 роки в'язни- ці.

— Багаті зложки антрациту в оклиц Буська й Сокаля. На просторі від Буська до Сокаля відкрили багаті зложки висококаль- ційного вугілля із прикметами антрациту, від- тіснішого роду кам'яного вугілля. Вером від- на 1 м. починається в околиці Буська на гли- ності к. 250 м. В околиці Сокаля ця верста од- дить до глибини 750 м. Ці зложки — в око- польська преса — відкрили вже кілька раз, однак відкриття вдержували в таємні, а в- часу ухвалення нового гірничого законо- ства. Тепер ведуть на згаданих теренах по- ли, щоб устійнити способи та можливості в- пльоватися.

— За намагає вбивство. 30. ч. м. перед окр. судом в Коломиї у складі суддів Шумана, п'яка та Глязатого відбулася розправа про- Мих. Сорича з Іспаси обвинуваченого у вби- тті з арт. 261 і 242 § 1 кк, заарештованого 10 і 3 роки в'язниці за те, що 27.IX 1938 Іспасі, щоб досягнути для себе матеріаль- сти, загрозивши Мих. Юрченкою, який да- гався від нього, щоб закупа йому бачу- ва. Коли М. Юрченко спротивлявся М. Іспасі ударив його пожею в голову колом. Іспасі Юрченко почав втікати, М. Сорич встиг- ним і загнав його на стріжний берег річ- тиньки та струну його з берега виско- 8 метрів до глибокої в цьому місці від 2.50 м. висхіднок чого М. Юрченко був по- пився, який не поміч постероних ало- нувачував віщепрок. Бєсєда. Бороні са- Леон Рубінгер. Трибунал прихилився до обо- оборони та признав винник вбивства в кар- кара його 8 міс. в'язниці, з ураху- підсудний був уже жараний за подібні в- нок і тоді йому кару прийняв.

ПОЛІ БОЛЯХ ГОЛОВИ
НЕРВОВАЛЯХ І ГРИП
ПОШУКИ

KOWALSKINA

— Засуд за кольторакку летючки. Перед окружним судом у Перемішлі бу- дом зас. през. Галицького Миколая, преса проти Івана Гринька, обвинувачено- приналежності до ОУН, ч. м. за кольторакку проти державних алокалів. У алокалі засуджено: Миколая на 4 р. в'язни- ки на півтора року, а Гриньку засуд- вини та кару. Засуджені поклали в а- аворського повіту.

— Нагад смерті професора. Профес- ний в Перемішлі Стефан Савицький, учора від фриверу і алокалів алокалів на деляні. Не заважали на алокалів

Загальні Збори Т-ва „Меліта Гро-
мада“ відбулися в неділю 12. лютого
1939 р. в год. 10-18 ранку в будинку
старого університету. Присіли усе
членів обласного. 209

Курси чужих мов (німецької, фран-
цузької й англійської). З дня 16. лютого
п. р. відкриває Головна Управа Рідної
Школи у Львові загальні курси чужих
мов: німецької, французької й англій-
ської. Курси будуть приміщені в школі
при вул. Мохимського ч. 12; щоб дати
спросом брати участь у курсах і тим,
що мають менше зацікавлення, жінки на
курсах будуть відбуватися у вечірніх
годиницях. Зголошуватися подати від
8-15 год. в референтурі Рідної Школи,
вул. Сикстуська 46, де можна буде ді-
стати докладніші інформації.

Гол. Управа Рідної Школи.

284 3-3

Курси рисунків. Для 16. лютого п. р.
відкриває Управа Р. Ш. курси рисунків.
Курси будуть приміщені при вул. Мох-
имського ч. 12 у школі Рідної Школи.
Зголошуватися подати в референтурі
організації Р. Ш. в години від 8-15
при вул. Сикстуській ч. 46.

Гол. Управа Рідної Школи.

282 3-3

Подяка.

Подобалося Всевишньому покласти
до Себе найдорожчу подругу мого жи-
ття ба. д. Ольгу з Будзиновських. Так у
часі її життя, прихистити її Найсв.
Тайнах, і вості участь у Ілляхаді й
похоронах, як також Високопреподоб-
ний Отцям Євгенію Гісовському, Ми-
хайлові Ганушевському, Зинаїдо Кис-
лєвському і Константинові Добрянсько-
му за довершення жалібною обряди по-
хорону.

Перш усього дякую цілим серцем
Вор. о. Ю. Вальницькому, що відвідував
хоруше за її життя, прихистити її Найсв.
Тайнах, і вості участь у Ілляхаді й
похоронах, як також Високопреподоб-
ний Отцям Євгенію Гісовському, Ми-
хайлові Ганушевському, Зинаїдо Кис-
лєвському і Константинові Добрянсько-
му за довершення жалібною обряди по-
хорону.

Хороші чл. „Прогресу“ в Микитинцях,
а зокрема директори ВП. Іванні Лапука-
ній за відвідування ханалиди та всіх об-
рядових, похоронних вісень у Отцисла-
вській в часі довгого походу, і в Микитин-
цях у період та на цвинтарі.

Цілую Хвалити братством паровим
в Микитинцях за закінчення похоронів і
прощання в Угорщині і Отциславова за
її труд і участь у похоронах.

Зокрема дуже гаряче дякую Хвалити
Василію і Членам чл. „Прогресу“, „Со-
юзу Українців“ і Ха. Старшині та Членам
Т-ва „Спіл. у Микитинцях за вірну, ор-
ганізаційну участь у похоронах та масові
внесоків співучасті.

Висіли Прес. С. С. Васильяном у Ол-
тимішній за відвідування на поминанням
Воспослужених Панахиди в тактич. глибо-
ким чуттям, яке принесло правдиве усла-
влення жалого гори.

Володимир Грицишин
з родиною.

285

МЕШКАННЯ

У ВАРШАВІ, вул. Карова 5, м. 5 уме-
блюваний чистий кімнати відмінно судни
світлому ванні на отапливанні. 306 1-1

ГАРНА, уміблювана кімната вул. Ого-
рєвської ч. 41 а, (додатковий ліжко). 300 1-6

МАТРИМОНІАЛЬНЕ

ОЖЕННЯ з відомою, інтелігентною
українкою з доброї родини до 25 літ. —
Зголошення до Адміністрації „Діло“ під
„Богиня“. 295 2-2

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ПІСТУНКА — юнітоска, здорова — зі
співідними потребами заре до 4-місяч-
ної дитини. Охочим Львів. Зголошен-
ня з умовами до Адміністрації під
„Українка“. 296 1-2

Кооп. „БАЗАР“ у Львові, Руська 3.

власнотову

ПОСЕЗОНОВУ ВИПРОДАЖ

свєтерів, теплого білля, пан-
чіх, шаликів, рукавичок і т. п.

вирізняють товари нижче фабричних ціл

За 1 зол. 10

Знамениті ножки до голєння

„САЛЬФЕРС“

що перевищують всі в той ділянці
тільки в перфумерії
С. ФЕДЕРА, Сикстуська 2.
Коперника 13 а і Галицька 16.
Увага! За вибором цього оголошення
дамо гарний рекламний дарунок.

Бандажист і ортопедист М. ПОЛЯЧЕК в Самборі 83.

Пропузликові бандажі для життя при
найбільших пропущах. Спеціальні па-
си проти опадку шлунка. Бандажі проти
матні. — Гумові панчохи проти жила-
ків. Ортопедичні підкладки під плоскі
стопи. Гумові сечники. — Штучні ноги
і руки.

Ортеп. хорсети проти кривого хребет-
ного стовпа. Ортеп. апарати для напра-
ви скривлених стіп тощо.

Ілюстровані ціни за варту.

289 1-3

КУПНО — ПРОДАЖ

ІВАН ЗЕЛЬТЕНРАЙХ, Львів, пл. Марії-
ська продає найдорожче гарні вироби зі
золота і срібла. 2964 2-3

ПРОДАМ новий дім у саді, 7 убикацій
з мансардою. Охочим 27 (бічна гонє-
рєла Імашевська). 306 1-1

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ШУКАЄ молода інтелігентна жінка до
устрою домог, розуміється на всіх ді-
лянках господарських, скроєння, опашки,
бездітня, в середньому віці. Зголошення
до Адм. „Діло“ під „Прогресу“. 297 1-1

МАШИНІСТКА шукає заняття в адво-
ката або юри у Львові. — Зголошення
до Адм. „Діло“ під „Рутиня“. 30/50 1-1

ПІДПРИЄМСТВА

СПІЛЬНИКА до інтересу порцелянової
і блишавої бранжі у Львові з вкладом
10.00 зол. (або на половину готівка, а по-
ловину гіпотєка) — шукаю. Охочим
покласти. Зголошення під „Прогресу“
до Адміністрації „Діло“. 294 2-3

РІЖНІ

СТОЛЯРНИК ФЕДИНСЬКОГО Львів,
вул. Заблєвська 27, поручає по при-
ступних цінах гинульсько-мистецькі ула-
дження власних проєктів, також гали-
цькі з інші модерні гарнітури. 2833 1-2

ГОДИННИКИ і біжутерію заїмпревані,
не направили українська фірма П. Кар-
пачи у Львові вул. Доміжєвська ч. 7.
1930/92-0

ПРОПУЗЛИВІ БАНДАЖІ, гумові, че-
ревні, ниркові, проти усування матні за
гарантією виконане відоме УНР. ОРТОПЕ-
ДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,
Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2741 21-0

ПЕЧАТКИ, монограми, ТАБЛИЦІ, вико-
нує найдорожче перше та єдине укра-
їнське ратіваче заведення ВОЛОДИ-
МИР ЯРОШ, Львів, ул. Сєвєвича ч. 2.
2816 20-0

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

лікар недуг шкірних,
венеричних та лікарської косметики

Роман Лисяк

б. приватний асистент д-ра Е.
Дурдєлла та лікар шкірно-венер.
клініки.

Львів, вул. Сикстуська 56
Тел. 114-44.

ОГОЛОШЕННЯ

Ковдри, Матраци, Постелеве білля
поручає **МАРІАН МЛЕКО**

давніше Коральницька
тепер пл. КАПІТУЛЬНА 2.

тел. 237-72
(напроти катєдри) 264 4-15

НОВОВІДКРИТА

молочарня і харчівня

ГДИНЯ

Львів, пл. Академічна 4.

поручає смачні добірні обіди
світанки і вечері з ріжних страв
під управою **Йосиф Тупсь.**

Приписові почтові друки і книжки до вжитку ча- сописів

якими може виданити поєднується
можна купити в Адміністрації „Діло“
Львів, Руська 10. Для провінції авіама-
ло за цілихатом

Ціна друка:

Zawładomienie wysyłkowe 1 ар. 6 сот.

Gazetowa książka nadawcza

опрацьована (120 картон) зол. 2.50

опрацьована (200 картон) зол. 3.50

Książka rozsyłkowa

на 480 почт. урядів зол. 2.50

на 960 почт. урядів зол. 5.—

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНИНА
світлої марти
Б. СОММЕРФЕЛЬД
Експорт: до Англії (London & Sons - London), Ажєрї (Paris - France), Голандії (Amsterdam - Holland), Швеції (Stockholm - Sweden), Польщі (Warsaw - Poland), Італії (Milan - Italy), Німеччини (Berlin - Germany), Франції (Paris - France), Австрії (Vienna - Austria), Чехії (Prague - Czech Republic), Словаччини (Bratislava - Slovakia), Угорщини (Budapest - Hungary), Румунії (Bucharest - Romania), Болгарії (Sofia - Bulgaria), Югославії (Belgrade - Yugoslavia), Сербії (Belgrade - Serbia), Хорватії (Zagreb - Croatia), Словенії (Ljubljana - Slovenia), Македонії (Skopje - Macedonia), Боснії і Герцеговині (Sarajevo - Bosnia and Herzegovina), Чорногорії (Podgorica - Montenegro), Албанії (Tirana - Albania), Греції (Athens - Greece), Туреччині (Istanbul - Turkey), Ірані (Tehran - Iran), Афганістані (Kabul - Afghanistan), Пакистані (Karachi - Pakistan), Індії (Bombay - India), Шрі-Ланці (Colombo - Sri Lanka), Малайзії (Kuala Lumpur - Malaysia), Сингапурі (Singapore - Singapore), Філіппінах (Manila - Philippines), Індонезії (Batavia - Indonesia), М'янмі (Rangoon - Myanmar), Таїланді (Bangkok - Thailand), Камбоджі (Phnom Penh - Cambodia), Лаосі (Vientiane - Laos), В'єтнамі (Hanoi - Vietnam), Китаї (Peking - China), Японії (Tokyo - Japan), Кореї (Seoul - Korea), Тайвані (Taipei - Taiwan), Гонконгу (Hong Kong - Hong Kong), Макао (Macau - Macau), Тайвані (Taipei - Taiwan), Японії (Tokyo - Japan), Кореї (Seoul - Korea), Тайвані (Taipei - Taiwan), Гонконгу (Hong Kong - Hong Kong), Макао (Macau - Macau).

Під увагу приїздин до Перемішль.
Смачні сніданки, обіди і вечері та ви-
бірні напінки і перекуси можна дістати
лиш у РЕСТОРАНІ
Михайла Кузишина
ПЕРЕМІШЛЬ, пл. НА БРАМІ 4.

„ВОДОТЯГИ“
Бюро технічне і підприємство для ви-
личій водотягоєвої, санітарної техніки
та оздоблення.
Львів, вул. Пєлєвська 22, тел. 20-10
Станіславів, 3-го Мая 12.

РОЗЛАДІ
шлункові
це причина початку ряс-
недуг. Воно відбєрає жит-
тє і спричинє злу гарну не-
терії. Тому треба діяти по-
нормально приєшувати
роз регулярні випоро-
вання.

Зела з гір Гарці
Д-ра ЛЯВЕРА
живають при заїрї, у
вильноють травляти, по-
шуть лагідно і безболі-
протидіють тоїстїм, ви-
моють гинили субстан-
привидиють до них. По-
засмо їх тем з уїлїм
недугах пєчїлї, мєрї і
хура, мєчєвїх вїлїх, мє-
матїзму, артїризмї, тїлї
їлїх і тоїстїм.

ЗЕЛА З ГІР ГАРЦІ
Д-ра ЛЯВЕРА
Блаватні рештки
поручає
Циля Шварцвалд
Львів, Лєвїчїк 39, II п. Тел. 20-10
287 3-4

Всякі тапїєрські роботи
виконуює солїдо і дешево
Арт. тапїєрсько-декораційні роботи
П. БОЧИЛЮК і І. ОГОРОДНИК
Львів, Сикстуська 4, тел. 20-10
На складі тапїєрських робіт

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошенні шпальти

1 м. одношпальтовий або його місце в руб-
риці оголошеня зол. 0.35
1 м. одношпальтовий в тексті і новинах зол. 0.60
1 м. одношпальтовий на першій сторінці зол. 0.85

Дрібні оголошення від слова:
матримоніальні і приват. кореспонденції по зол. 0.15
купно, продаж, вишачі і т. п. зол. 0.10
шукачі праці зол. 0.05
слова тоїстїм друком подїбно.

Остання сторінка 1/1
Остання сторінка 1/2
Остання сторінка 1/4
Остання сторінка 1/8

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyckij Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo“, Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo“, Lwów. Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyckij Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo“, Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo“, Lwów. Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyckij Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo“, Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo“, Lwów.